ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2009

Vyhlásené: 23.06.2009 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

245

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 18. decembra 1997 bol v Bruseli prijatý Dohovor vypracovaný na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii o vzájomnej pomoci a spolupráci medzi colnými správami. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila súhlas s pristúpením k dohovoru uznesením č. 767 z 3. februára 2004 s uplatnením vyhlásení k článku 1 ods. 2, k článku 3 ods. 2, k článku 20 ods. 1, 6 a 8 a k článku 21 ods. 1 a 5 dohovoru a zároveň rozhodla, že ide o medzinárodnú zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá má prednosť pred zákonmi. Prezident Slovenskej republiky listinu o prístupe a text vyhlásení k článku 1 ods. 2, článku 3 ods. 2, článku 20 ods. 1, 6 a 8 a k článku 21 ods. 1 a 5 dohovoru podpísal 7. apríla 2004. Listina o prístupe bola uložená 11. mája 2004 u generálneho tajomníka Rady Európskej únie, depozitára dohovoru. Slovenská republika uplatnila k dohovoru tieto vyhlásenia:

„Článok 1 ods. 2 a článok 3 ods. 2

Slovenská republika vyhlasuje, že „justičnými orgánmi“ na účely tohto dohovoru sa v Slovenskej republike rozumejú Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a všetky súdy a prokuratúry bez ohľadu na ich označenie.

Článok 20 ods. 1

Slovenská republika informuje depozitára takto: Úradníci, ktorí vykonávajú prenasledovanie a na ktorých sa vzťahuje ustanovenie článku 20 ods. 1, sú v Slovenskej republike úradníci colnej správy.

Článok 20 ods. 6

Slovenská republika oznamuje, že vzhľadom na skutočnosť, že sa dosiaľ neuskutočnili konzultácie s príslušnými členskými štátmi s cieľom dosiahnutia recipročných opatrení v týchto štátoch, nie je možné vykonať vyhlásenie podľa článku 20 ods. 6 týkajúce sa postupov na vykonávanie prenasledovania na svojom území. Slovenská republika takéto vyhlásenie urobí po uskutočnení konzultácií s príslušnými členskými štátmi.

Článok 20 ods. 8

Slovenská republika vyhlasuje, že prijíma ustanovenia článku 20 s výhradou týchto podmienok: v prípade prenasledovania podozrivej osoby cez hranice vykonávaného colnými orgánmi iného členského štátu alebo vo vzdušnom priestore môže takéto prenasledovanie pokračovať na slovenskom území vrátane vzdušného priestoru nad slovenským územím, len ak príslušné slovenské úrady dali na to vopred súhlas a zároveň príslušné členské štáty uplatňujú rovnaké opatrenia voči colným orgánom Slovenskej republiky.

Článok 21 ods. 1

Úradníci, na ktorých sa vzťahuje toto ustanovenie, sú v Slovenskej republike pracovníci špecializovaného útvaru Policajného zboru alebo Colnej správy Slovenskej republiky.

Orgánom oprávneným na udelenie súhlasu je podľa tohoto dohovoru Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky, colný kriminálny útvar – centrálna koordinačná jednotka.

Článok 21 ods. 5

Slovenská republika vyhlasuje, že prijíma ustanovenia článku 21 s výhradou týchto podmienok: cezhraničné sledovanie bez predchádzajúceho povolenia sa môže vykonať len v súlade s článkom 21 ods. 2 a 3, ak je dôvodné podozrenie, že sa tieto osoby zúčastňujú na jednom z prípadov porušení zákona uvedených v článku 19 ods. 2, ktoré môže byť podnetom na vydanie, a zároveň príslušné členské štáty uplatňujú rovnaké opatrenia voči colným orgánom Slovenskej republiky.“

Národná rada Slovenskej republiky uznesením č. 2142 z 15. marca 2006 vyslovila súhlas s vyhláseniami k článku 21 ods. 1, článku 26 ods. 4, článku 32 ods. 4 a so zmenou v oznámení o názvoch a adresách štátnych orgánov určených Slovenskou republikou v súlade s článkom 20 ods. 1 a článkom 21 ods. 1.

Text vyhlásení bol uložený 4. mája 2006 u generálneho tajomníka Rady Európskej únie, depozitára dohovoru.

Slovenská republika uplatnila tieto vyhlásenia:

„Vyhlásenie k článku 21 ods. 1

Slovenská republika vyhlasuje, že druhá veta vyhlásenia urobeného k článku 21 ods. 1 znie:

‚Orgánom oprávneným na udelenie súhlasu je podľa tohto dohovoru Colný kriminálny úrad – centrálna koordinačná jednotka.´

Vyhlásenie k článku 26 ods. 4

Slovenská republika vyhlasuje, že v súlade s článkom 26 ods. 4 prijíma právomoc Súdneho dvora Európskych spoločenstiev vydať rozhodnutie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu tohto dohovoru podľa článku 26 ods. 5 písm. a), čo znamená, že každý súd alebo tribunál, proti ktorého rozhodnutiu neexistuje žiadny opravný prostriedok podľa vnútroštátnych právnych predpisov, môže požiadať Súdny dvor Európskych spoločenstiev, aby vydal rozhodnutie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu Dohovoru vypracovaného na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii o vzájomnej pomoci a spolupráci medzi colnými správami, ktorá vznikla pri riešení prípadu na tomto súde, ak sa tento súd alebo tribunál domnieva, že vyriešenie tejto otázky je nevyhnutné na vydanie jeho rozhodnutia.

Vyhlásenie k článku 32 ods. 4

Slovenská republika podľa článku 32 ods. 4 dohovoru vyhlasuje, že bude uplatňovať tento dohovor, s výnimkou článku 26, vo vzťahu k členským štátom, ktoré urobili rovnaké vyhlásenie.“

Dohovor nadobudne platnosť 23. júna 2009 v súlade s článkom 32 ods. 3. V ten istý deň, t. j. 23. júna 2009, nadobudne platnosť aj pre Slovenskú republiku v súlade s článkom 33 ods. 4.

K oznámeniu č. 245/2009 Z. z.

AKT RADY

z 18. decembra 1997

vypracovaný na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii, dohovor o vzájomnej pomoci a spolupráci medzi colnými správami

Rada Európskej únie

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, najmä na jej článok K. 3 ods. 2 písm. c),

keďže na účely dosiahnutia cieľov únie členské štáty pokladajú colnú spoluprácu za záležitosť spoločného záujmu podliehajúcu spolupráci, ktorú ustanovuje hlava VI zmluvy,

rozhodla, že týmto vypracuje dohovor, ktorého text je uvedený v prílohe a ktorý dnes podpísali predstavitelia vlád členských štátov,

odporúča, aby ho členské štáty prijali v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.

V Bruseli 18. decembra 1997

Za Radu
predseda
F. BODEN

Dohovor

vypracovaný na základe článku K. 3 Zmluvy o Európskej únii o vzájomnej pomoci a spolupráci medzi colnými správami

Vysoké zmluvné strany tohto dohovoru, členské štáty Európskej únie,

odvolávajúc sa na akt Rady Európskej únie z 18. decembra 1997,

pripomínajúc potrebu posilniť záväzky obsiahnuté v dohovore o vzájomnej pomoci medzi colnými správami podpísanom v Ríme 7. septembra 1967,

berúc do úvahy, že colné správy sú zodpovedné za colné územie Spoločenstva, najmä na miestach vstupu a výstupu, za predchádzanie, vyšetrovanie a potláčanie trestných činov nielen proti pravidlám Spoločenstva, ale aj proti vnútroštátnym právnym predpisom, predovšetkým v prípadoch, na ktoré sa vzťahujú články 36 a 223 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva,

berúc do úvahy, že narastajúci trend nezákonného obchodovania všetkého druhu predstavuje vážnu hrozbu pre zdravie verejnosti, morálku a bezpečnosť,

berúc do úvahy, že jednotlivé formy spolupráce, medzi ktoré patria cezhraničné zásahy zamerané na prevenciu, vyšetrovanie a trestné stíhanie niektorých porušení zákona tak vnútroštátnej legislatívy členských štátov, ako aj colných predpisov Spoločenstva, majú byť usmerňované a že takéto cezhraničné zásahy sa vždy musia vykonávať v súlade so zásadami zákonnosti (zodpovedajúcimi príslušnému zákonu uplatniteľnému v dožiadanom členskom štáte a smerniciam príslušných orgánov toho členského štátu), podriadenosti (takéto zásahy sa vykonajú iba vtedy, keď je jasné, že iné, menej významné zásahy nie sú postačujúce) a primeranosti (rozsah a trvanie takého zásahu sa má určiť so zreteľom na závažnosť predpokladaného porušenia zákona),

v presvedčení, že je potrebné posilniť spoluprácu medzi colnými správami ustanovením postupov, v ktorých rámci môžu colné správy konať spoločne a vymieňať si údaje týkajúce sa aktivít nezákonného obchodovania,

so zreteľom na to, že colné správy vo svojej každodennej práci musia uplatňovať tak predpisy Spoločenstva, ako aj vnútroštátne právne predpisy a že v dôsledku toho existuje zrejmá potreba zabezpečiť, aby sa ustanovenia o vzájomnej pomoci a spolupráci v oboch oblastiach vyvíjali podľa možnosti paralelne,

dohodli sa na týchto ustanoveniach:

Hlava I
Všeobecné ustanovenia

Článok 1
Rozsah pôsobnosti

1. Bez toho, aby boli dotknuté právomoci Spoločenstva, členské štáty Európskej únie si vzájomne poskytnú pomoc a budú navzájom spolupracovať prostredníctvom svojich colných správ s cieľom:
   – predchádzať porušeniam vnútroštátnych colných predpisov a odhaľovať ich;
   – trestne stíhať a uložiť sankcie pri porušení colných predpisov Spoločenstva a vnútroštátnych colných predpisov.
2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 3, tento dohovor nebude mať vplyv na ustanovenia uplatniteľné vo vzťahu k vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi justičnými orgánmi, na výhodnejšie ustanovenia v dvojstranných alebo mnohostranných zmluvách medzi členskými štátmi, ktoré upravujú spoluprácu, ako je ustanovené v odseku 1, medzi colnými orgánmi alebo inými príslušnými orgánmi členských štátov, alebo na úpravy v tej istej oblasti prijaté na základe jednotnej legislatívy alebo osobitného systému ustanovujúceho recipročné uplatňovanie opatrení o vzájomnej pomoci.

Článok 2
Právomoci

Colné správy budú uplatňovať tento dohovor v medziach právomocí, ktoré im boli udelené podľa vnútroštátnych právnych predpisov. Žiadne ustanovenia tohto dohovoru nie je možné interpretovať tak, aby ovplyvnili právomoci udelené colným orgánom podľa vnútroštátnych právnych predpisov podľa tohto dohovoru.

Článok 3
Vzťah k vzájomnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi

1. Tento dohovor sa týka vzájomnej pomoci a spolupráce v rámci vyšetrovania trestných činov týkajúcich sa porušenia vnútroštátnych colných predpisov a colných predpisov Spoločenstva, pri ktorých má dožadujúci orgán právomoc konať na základe vnútroštátnych právnych predpisov príslušného členského štátu.
2. Ak trestné stíhanie vykonáva justičný orgán alebo sa vykonáva pod jeho vedením, tento orgán určí, či sa žiadosti o vzájomnú pomoc alebo spoluprácu v tejto súvislosti podajú na základe ustanovení uplatniteľných vo vzťahu k vzájomnej pomoci v trestných veciach alebo na základe tohto dohovoru.

Článok 4
Definície

Na účely tohto dohovoru sa rozumie:

1. „vnútroštátnymi colnými predpismi“ všetky zákony, nariadenia a administratívne predpisy členského štátu, ktorých uplatňovanie je úplne alebo čiastočne v právomoci colnej správy členského štátu, ktoré sa týkajú:
   – cezhraničného obchodu s tovarom podliehajúcim zákazom, obmedzeniam alebo kontrole, najmä podľa článkov 36 a 223 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva,
   – neharmonizovaných spotrebných daní;
2. „colnými predpismi Spoločenstva“
   – súbor predpisov Spoločenstva a súvisiace vykonávacie predpisy, ktorými sa upravuje dovoz, vývoz, tranzit a predloženie tovaru, s ktorým sa obchoduje medzi členskými štátmi a tretími krajinami a medzi členskými štátmi v prípade tovaru, ktorý nemá status Spoločenstva podľa

článku 9 ods. 2 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, alebo tovaru, ktorý podlieha ďalšej kontrole alebo vyšetrovaniu na účely ustanovenia jeho statusu Spoločenstva,
– súbor predpisov prijatých na úrovni Spoločenstva v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a osobitné predpisy prijaté vo vzťahu k tovaru, ktorý je výsledkom spracovania poľnohospodárskych výrobkov,
– súbor predpisov prijatých na úrovni Spoločenstva týkajúcich sa harmonizovaných spotrebných daní a dane z pridanej hodnoty pri dovoze spolu s vnútroštátnymi právnymi predpismi, ktorými sa vykonávajú;

3. „porušením právnych predpisov“ konanie v rozpore s vnútroštátnymi colnými predpismi alebo colnými predpismi Spoločenstva vrátane:
– účasti na porušení týchto predpisov alebo pokusu o ich porušenie,
– účasti v zločineckej organizácii, ktorá porušuje tieto predpisy,
– prania špinavých peňazí pochádzajúcich z porušovania týchto predpisov;
4. „vzájomnou pomocou“ poskytnutie pomoci medzi colnými správami, ktoré ustanovuje tento dohovor;
5. „dožadujúcim orgánom“ príslušný orgán členského štátu, ktorý žiada o pomoc;
6. „dožiadaným orgánom“ príslušný orgán členského štátu, ktorému bola podaná žiadosť o pomoc;
7. „colnými správami“ colné správy členských štátov, ako aj iné orgány, ktoré sú oprávnené vykonávať ustanovenia tohto dohovoru;
8. „osobnými údajmi“ všetky informácie vzťahujúce sa na určenú alebo určiteľnú fyzickú osobu; osoba sa považuje za určiteľnú, ak jej totožnosť možno určiť priamo alebo nepriamo, okrem iného prostredníctvom identifikačného čísla alebo jedného alebo viacerých znakov charakteristických pre jej fyzickú, fyziologickú, psychologickú, ekonomickú, kultúrnu alebo sociálnu totožnosť;
9. „cezhraničnou spoluprácou“ spolupráca medzi colnými správami presahujúca hranice každého členského štátu.

Článok 5
Centrálne koordinačné jednotky

1. Členské štáty vytvoria v rámci svojich colných orgánov centrálnu jednotku (koordinačnú jednotku). Táto jednotka bude zodpovedná za prijímanie všetkých žiadostí o vzájomnú pomoc podľa tohto dohovoru a za koordináciu vzájomnej pomoci bez toho, aby bol dotknutý odsek 2. Uvedená jednotka je zodpovedná aj za spoluprácu s ostatnými orgánmi, ktoré sú zapojené do opatrení na pomoc podľa tohto dohovoru. Koordinačné jednotky členských štátov budú udržiavať potrebné priame vzájomné spojenie, najmä v prípadoch patriacich do hlavy IV.
2. Z činnosti centrálnej koordinačnej jednotky nie je vylúčená, predovšetkým v prípade naliehavosti, priama spolupráca medzi ostatnými útvarmi colných správ členských štátov. Centrálna koordinačná jednotka bude kvôli efektívnosti a dôslednosti informovaná o každom zásahu zahrnujúcom takúto priamu spoluprácu.
3. Ak colná správa nie je oprávnená alebo nie je oprávnená v celom rozsahu vybaviť žiadosť, centrálna koordinačná jednotka postúpi túto žiadosť príslušnému národnému orgánu a informuje o tom žiadateľa.
4. Ak nie je možné žiadosti vyhovieť z právnych alebo vecných dôvodov, koordinačná jednotka vráti žiadosť dožadujúcemu orgánu s odôvodnením, prečo sa žiadosti nemôže vyhovieť.

Článok 6
Styční dôstojníci

1. Členské štáty môžu uzavrieť medzi sebou dohodu o výmene styčných dôstojníkov na určitý alebo neurčitý čas a za vzájomne dohodnutých podmienok.
2. Styční dôstojníci nemajú právomoc zasahovať v hostiteľskej krajine.
3. S cieľom podporovať spoluprácu medzi colnými správami členských štátov môžu mať styční dôstojníci so súhlasom alebo na žiadosť príslušných orgánov členských štátov tieto povinnosti:

   a) podporovať a urýchľovať výmenu informácií medzi členskými štátmi;

b) poskytovať pomoc pri vyšetrovaniach, ktoré sa týkajú ich vlastného členského štátu alebo členského štátu, ktorý zastupujú;

c) poskytovať pomoc pri vybavovaní žiadostí o pomoc;

d) radiť a pomáhať hostiteľskej krajine pri príprave a výkone cezhraničných akcií;

e) akékoľvek iné povinnosti, na ktorých sa môžu členské štáty medzi sebou dohodnúť.

4. Členské štáty sa môžu dvojstranne alebo mnohostranne dohodnúť na podmienkach vykonávania činnosti a umiestnenia styčných dôstojníkov. Styční dôstojníci môžu tiež zastupovať záujmy jedného alebo viacerých členských štátov.

Článok 7

Povinnosť preukázať totožnosť

Ak nie je v tomto dohovore ustanovené inak, úradníci dožadujúceho orgánu, ktorí sa nachádzajú v inom členskom štáte s cieľom uplatňovať práva ustanovené v tomto dohovore, musia byť vždy pripravení predložiť písomné splnomocnenie, v ktorom je uvedená ich totožnosť a služobné funkcie.

Hlava II

Pomoc na základe žiadosti

Článok 8

Zásady

1. Pri poskytovaní pomoci požadovanej podľa tejto hlavy bude dožiadaný orgán alebo príslušný orgán, ktorému bola adresovaná žiadosť, postupovať tak, ako by postupoval vo vlastnom mene alebo na žiadosť iného orgánu vo vlastnom členskom štáte. Pri odpovedi na žiadosť využije všetky zákonné právomoci, ktoré má k dispozícii v rámci svojich vnútroštátnych právnych predpisov.
2. Dožiadaný štát rozšíri túto pomoc na všetky okolnosti porušenia zákona, ktoré majú zistiteľný vplyv na predmet žiadosti o pomoc, a to bez toho, aby bola potrebná akákoľvek doplňujúca žiadosť. V prípade pochybností sa dožiadaný orgán najskôr skontaktuje s dožadujúcim orgánom.

Článok 9

Forma a obsah žiadosti o pomoc

1. Žiadosť o pomoc sa vždy podáva písomne. Doklady potrebné na vybavenie tejto žiadosti sa k nej pripoja.
2. Žiadosť podľa odseku 1 obsahuje nasledujúce informácie:

   a) dožadujúci orgán, ktorý podáva žiadosť;

   b) požadované opatrenie;

   c) predmet a odôvodnenie žiadosti;

   d) príslušné zákony, pravidlá a ostatné právne predpisy;

   e) čo možno najpresnejšie a najsúhrnnejšie údaje o fyzických osobách alebo právnických osobách, proti ktorým sa vyšetrovanie vykonáva;

   f) súhrn rozhodujúcich skutočností okrem prípadov ustanovených v článku 13.
3. Žiadosť sa podáva v úradnom jazyku členského štátu dožiadaného orgánu alebo v jazyku prijateľnom pre tento orgán.
4. Ak si to vyžaduje naliehavosť situácie, prijme sa aj ústna žiadosť, ktorá musí byť čo najskôr písomne potvrdená.
5. Ak žiadosť nevyhovuje formálnym požiadavkám, dožiadaný orgán môže požiadať o jej opravu alebo doplnenie; zatiaľ je však možné vykonať opatrenia, ktoré sú potrebné na vybavenie žiadosti.

6. Dožiadaný orgán súhlasí s uplatnením osobitného postupu pri odpovedi na žiadosť, ak tento postup nie je v rozpore s právnymi a administratívnymi predpismi dožiadaného členského štátu.

Článok 10

Žiadosť o informácie

1. Dožiadaný orgán oznámi na žiadosť dožadujúceho orgánu všetky informácie, ktoré dožadujúcemu orgánu umožnia predchádzať, odhaľovať a trestne stíhať porušenie zákona.
2. K oznamovaným informáciám sa priložia správy a iné doklady alebo overené kópie alebo výpisy z nich, na ktorých sa tieto informácie zakladajú a ktoré má k dispozícii dožiadaný orgán alebo ktoré boli vypracované alebo získané na účely vybavenia žiadosti o informácie.
3. Na základe dohody medzi dožadujúcim orgánom a dožiadaným orgánom môžu úradníci splnomocnení dožadujúcim orgánom, okrem podrobných inštrukcií od dožiadaného orgánu, získať informácie podľa odseku 1 od orgánov dožiadaného členského štátu. Toto sa vzťahuje na všetky informácie pochádzajúce z dokumentácie, ku ktorej majú zamestnanci týchto úradov prístup. Títo úradníci sú oprávnení z uvedenej dokumentácie vyhotovovať kópie.

Článok 11

Žiadosť o sledovanie

Na žiadosť dožadujúceho orgánu dožiadaný orgán zabezpečí alebo zariadi, ak je to možné, sledovanie osôb, ak existujú vážne dôvody domnievať sa, že tieto osoby porušili colné predpisy Spoločenstva alebo vnútroštátne colné predpisy alebo vykonávajú alebo vykonali prípravu s cieľom ich porušenia. Na žiadosť dožadujúceho orgánu dožiadaný orgán sleduje miesta, dopravné prostriedky a tovar, ktoré súvisia s činnosťami, ktoré by mohli byť porušením vyššie uvedených colných predpisov.

Článok 12

Žiadosť o vyšetrovanie

1. Dožiadaný orgán na žiadosť dožadujúceho orgánu vykoná alebo zariadi, aby bolo vykonané zodpovedajúce vyšetrovanie týkajúce sa akcií, ktoré sú alebo podľa názoru dožadujúceho orgánu môžu byť porušením právnych predpisov.

Dožiadaný orgán oznámi výsledky takých vyšetrovaní dožadujúcemu orgánu. Článok 10 ods. 2 sa použije primerane.

2. Na základe dohody medzi dožadujúcim orgánom a dožiadaným orgánom môžu byť úradníci vymenovaní dožadujúcim orgánom prítomní pri vyšetrovaní podľa odseku 1. Vyšetrovanie vykonávajú vždy úradníci dožiadaného orgánu. Úradníci dožadujúceho orgánu nesmú zo svojej vlastnej iniciatívy prevziať na seba právomoci, ktoré patria úradníkom dožiadaného orgánu. Prostredníctvom dožiadaného orgánu môžu mať však prístup do tých istých objektov a k tým istým dokladom ako úradníci dožiadaného orgánu, a to výlučne na účely vykonávania vyšetrovania.

Článok 13

Úradné doručenie

1. Na žiadosť dožadujúceho orgánu dožiadaný orgán v súlade s vnútroštátnymi predpismi členského štátu, v ktorom má sídlo, doručí adresátovi alebo zariadi jeho vyrozumenie o všetkých dokladoch alebo rozhodnutiach príslušných orgánov členského štátu, v ktorom má sídlo dožadujúci orgán, a ktoré sa týkajú uplatňovania tohto dohovoru.
2. K žiadosti o doručenie, v ktorej je uvedený obsah dokumentu alebo rozhodnutie, ktoré má byť oznámené, sa pripojí preklad do úradného jazyka alebo do úradného jazyka členského štátu, v ktorom má dožiadaný orgán sídlo, a to bez toho, aby bolo dotknuté právo dožiadaného orgánu upustiť od takého prekladu.

Článok 14
Použitie dôkazu

Príslušné orgány členského štátu, v ktorom má dožadujúci orgán sídlo, môžu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi použiť ako dôkaz zistenia, osvedčenia, informácie, doklady, úradne overené kópie a iné doklady, ktoré získali úradníci dožiadaného štátu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a poskytli dožadujúcemu orgánu v prípadoch pomoci uvedených v článkoch 10 až 12.

Hlava III
Pomoc z vlastného podnetu

Článok 15
Zásada

Príslušné orgány každého členského štátu poskytnú v súlade s článkami 16 a 17 s prípadnými obmedzeniami, ktoré ukladajú ich vnútroštátne právne predpisy, pomoc príslušným orgánom ostatných členských štátov bez predchádzajúcej žiadosti.

Článok 16
Sledovanie

Ak to pomôže predchádzaniu, odhaľovaniu alebo trestnému stíhaniu porušenia právnych predpisov v inom členskom štáte, príslušné orgány každého členského štátu:

a) ak je to možné, ustanovia alebo zabezpečia sledovanie podľa článku 11;

b) oznámia príslušným orgánom ostatných dotknutých členských štátov všetky informácie, ktoré majú k dispozícii, najmä správy a iné doklady alebo úradne overené kópie alebo ich výpisy, ktoré súvisia s pripravovaným alebo uskutočneným porušením právnych predpisov.

Článok 17
Dobrovoľné informovanie

Príslušné orgány každého členského štátu bezodkladne zašlú príslušným orgánom ostatných dotknutých členských štátov všetky významné informácie týkajúce sa pripravovaného alebo uskutočneného porušenia právnych predpisov, najmä informácie týkajúce sa tovaru a nových spôsobov a prostriedkov, ktorými sa páchajú tieto porušenia právnych predpisov.

Článok 18
Použitie ako dôkaz

Príslušné orgány členského štátu, ktorý prijíma informácie, môžu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi použiť ako dôkaz správy o sledovaní a informácie získané úradníkmi jedného členského štátu a oznámené inému členskému štátu počas poskytnutia pomoci z vlastného podnetu ustanovenej článkami 15 až 17.

Hlava IV
Osobitné formy spolupráce

Článok 19
Zásady

1. Colné správy sa zapoja do cezhraničnej spolupráce v súlade s ustanoveniami tejto hlavy. Poskytnú si navzájom potrebnú pomoc, pokiaľ ide o personál a organizačnú podporu. Žiadosť o spoluprácu má spravidla formu žiadosti o pomoc podľa článku 9. V osobitných prípadoch uvedených v tejto hlave sa môžu úradníci dožadujúceho orgánu zapojiť do činností na území dožiadaného štátu na základe súhlasu dožiadaného orgánu.

Za koordináciu a plánovanie cezhraničných akcií sú zodpovedné centrálne koordinačné jednotky podľa článku 5.

2. Cezhraničná spolupráca podľa odseku 1 sa povoľuje na predchádzanie, vyšetrovanie a trestné stíhanie porušení právnych predpisov v prípadoch:
   a) nezákonného obchodu s omamnými a psychotropnými látkami, zbraňami, muníciou, výbušninami, kultúrnymi predmetmi, nebezpečným a toxickým odpadom, jadrovým materiálom alebo materiálmi alebo so zariadením určeným na výrobu jadrových, biologických a/alebo chemických zbraní (zakázaný tovar);
   b) obchodu s látkami vymenovanými v tabuľke I a II Dohovoru Organizácie Spojených národov proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropnými látkami určenými na nezákonnú výrobu omamných a psychotropných látok (prekurzorov);
   c) nezákonného cezhraničného obchodu s tovarom podliehajúcim dani s cieľom daňového úniku alebo neoprávneného získania štátnych platieb v súvislosti s dovozom alebo vývozom tovaru, kde rozsah obchodu a s ním súvisiace riziko pre dane a dotácie sú také, že možné finančné náklady na rozpočet Európskych spoločenstiev alebo členských štátov sú významné;
   d) akéhokoľvek iného obchodu s tovarom, ktorý je zakázaný predpismi Spoločenstva alebo vnútroštátnymi právnymi predpismi.
3. Dožiadaný orgán nie je povinný zapojiť sa do osobitných foriem spolupráce uvedených v tejto hlave, ak požadované vyšetrovanie nie je povolené alebo nie je ustanovené vnútroštátnymi právnymi predpismi dožiadaného členského štátu. V takom prípade je dožadujúci orgán oprávnený odmietnuť z toho istého dôvodu zodpovedajúcu cezhraničnú spoluprácu v opačnom prípade, ak o ňu požiada orgán dožiadaného členského štátu.
4. Ak si to vyžadujú vnútroštátne právne predpisy členského štátu, zúčastnené orgány požiadajú svoje justičné orgány o schválenie plánovaných vyšetrovaní. Ak príslušné justičné orgány podmienia schválenie určenými podmienkami a požiadavkami, zúčastnené orgány zabezpečia, aby takéto podmienky a požiadavky boli v priebehu vyšetrovania dodržané.
5. Ak úradníci členského štátu zapojeného do činností na území iného členského štátu na základe tejto hlavy spôsobia škodu v dôsledku svojich činností, členský štát, na ktorého území bola škoda spôsobená, nahradí škodu v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi tým istým spôsobom, ako by túto škodu spôsobili jeho vlastní úradníci. Členský štát, ktorého úradníci spôsobili škodu, v plnej miere uhradí tomuto členskému štátu náklady na odškodnenie vyplatené obetiam alebo iným oprávneným osobám alebo inštitúciám.
6. Bez toho, aby bolo dotknuté uplatňovanie práv členského štátu voči tretím stranám a bez ohľadu na záväzok nahradiť škodu podľa odseku 5 druhej vety, každý členský štát upustí, v prípade ustanovenom v odseku 5 prvej vete, od požadovania náhrady tej sumy škody, ktorú mu spôsobil iný členský štát.
7. Informácie, ktoré získali úradníci počas cezhraničnej spolupráce ustanovenej v článkoch 20 až 24, môžu použiť ako dôkaz príslušné orgány členského štátu prijímajúceho tieto informácie v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a v súlade s konkrétnymi podmienkami stanovenými príslušnými orgánmi štátu, v ktorom boli dané informácie získané.
8. Počas operácií uvedených v článkoch 20 až 24 sa s úradníkmi počas plnenia ich úloh na území iného členského štátu bude zaobchádzať takým istým spôsobom ako s úradníkmi tohto štátu, pokiaľ ide o porušenie právnych predpisov uskutočnené nimi alebo voči nim.

Článok 20

Cezhraničné prenasledovanie

1. Úradníci colnej správy jedného z členských štátov, ktorí prenasledujú vo svojej krajine osobu spozorovanú pri porušovaní právnych predpisov uvedenom v článku 19 ods. 2, ktoré by mohlo viesť k vydaniu tejto osoby, alebo osobu, ktorá sa na tomto konaní zúčastňuje, sú oprávnení pokračovať v prenasledovaní, ktoré by mohlo viesť k vydaniu tejto osoby, na území iného členského štátu bez predchádzajúceho povolenia, ak vzhľadom na mimoriadnu naliehavosť situácie nebolo možné upovedomiť príslušné orgány tohto členského štátu pred vstupom na

jeho územie alebo ak sa tieto orgány nemohli dostaviť na miesto činu včas, aby sa mohli zúčastniť prenasledovania.

Úradníci vykonávajúci prenasledovanie sa musia najneskôr pri prekročení hranice skontaktovať s príslušnými orgánmi členského štátu, na ktorého území sa má vykonať prenasledovanie. Prenasledovanie sa skončí ihneď, ak si to bude vyžadovať členský štát, na ktorého území sa prenasledovanie vykonáva. Na základe žiadosti úradníkov, ktorí vykonávajú prenasledovanie, príslušné orgány tohto členského štátu vyzvú prenasledovanú osobu na účely zistenia jej totožnosti alebo jej zaistenia. Členské štáty informujú depozitára o úradníkoch, ktorí vykonávajú prenasledovanie a na ktorých sa toto ustanovenie vzťahuje; depozitár informuje ďalšie členské štáty.

2. Prenasledovanie sa vykonáva spôsobom, ktorý je definovaný vo vyhlásení podľa odseku 6:

   a) úradníci, ktorí vykonávajú prenasledovanie, nemajú právo zaistiť prenasledovanú osobu;

   b) ak však nebola podaná žiadosť o zastavenie prenasledovania a ak príslušné orgány členského štátu, na ktorého území sa vykonáva prenasledovanie, nemôžu včas zasiahnuť, môžu úradníci, ktorí vykonávajú prenasledovanie, zaistiť prenasledovanú osobu až dovtedy, kým úradníci tohto členského štátu, ktorí musia byť bezodkladne informovaní, nemôžu zistiť jej totožnosť alebo ju zaistiť.

3. Prenasledovanie sa vykonáva v súlade s odsekmi 1 a 2 jedným zo spôsobov, ktorý je definovaný vo vyhlásení podľa odseku 6:

   a) v oblasti alebo počas obdobia, ktoré sa začína prekročením hranice, tak, ako je ustanovené vo vyhlásení;

   b) bez obmedzenia v čase a priestore.

4. Prenasledovanie podlieha týmto všeobecným podmienkam:

   a) úradníci vykonávajúci prenasledovanie konajú v súlade s ustanoveniami tohto článku a s vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu, na ktorého území vykonávajú prenasledovanie, sú viazaní príkazmi príslušných orgánov tohto členského štátu;

   b) ak sa prenasledovanie vykonáva na mori a ak sa dostane na šíre more alebo do výlučného ekonomického pásma, vykonáva sa v súlade s medzinárodným morským právom, v súlade s Dohovorom Organizácie Spojených národov o morskom práve; ak sa vykonáva na území iného členského štátu, riadi sa ustanoveniami tohto článku;

   c) zakázaný je vstup do obydlí a do miest neprístupných verejnosti;

   d) úradníci vykonávajúci prenasledovanie musia byť ľahko identifikovateľní, buď podľa uniformy alebo pásky na rukáve alebo označením pripevneným na ich dopravný prostriedok; použitie civilného odevu v kombinácii s neoznačeným dopravným prostriedkom bez uvedenej identifikácie je zakázané; úradníci vykonávajúci prenasledovanie musia kedykoľvek preukázať, že konajú z úradnej moci;

   e) úradníci vykonávajúci prenasledovanie môžu nosiť svoje služobné zbrane s výnimkou prípadu, keď dožiadaný členský štát urobil všeobecné vyhlásenie, že prenos zbraní na jeho územie je neprípustný, alebo ak dožiadaný členský štát osobitne neustanovil inak. Ak úradníci iného členského štátu majú povolené nosiť svoje služobné zbrane, ich použitie sa zakazuje, s výnimkou prípadov nutnej obrany;

   f) ak bola prenasledovaná osoba zaistená tak, ako je ustanovené v odseku 2 písm. b), na účely predvedenia pred príslušné orgány členského štátu, na ktorého území sa prenasledovanie vykonalo, môže sa u nej vykonať iba bezpečnostná prehliadka; počas prevozu sa môžu použiť putá; predmety, ktoré má prenasledovaná osoba pri sebe, možno zaistiť;

   g) po každej akcii uvedenej v odsekoch 1, 2 a 3 úradníci, ktorí vykonali prenasledovanie, predstúpia pred príslušné orgány členského štátu, na ktorého území vykonali prenasledovanie a podajú hlásenie o svojej činnosti; na žiadosť týchto orgánov musia byť k dispozícii do momentu primeraného objasnenia zásahu; táto podmienka sa uplatní aj vtedy, ak sa prenasledovanie neskončilo zaistením prenasledovanej osoby;

   h) orgány členského štátu, z ktorého pochádzajú úradníci, ktorí vykonali prenasledovanie, poskytnú na základe žiadosti orgánov členského štátu, na ktorého území sa prenasledovanie

vykonalo, pomoc pri vyšetrovaní nasledujúcom po akcii, na ktorej sa zúčastnili, vrátane súdneho konania.

5. Osobu, ktorú po prenasledovaní podľa odseku 2 zaistili príslušné orgány členského štátu, na ktorého území sa vykonalo prenasledovanie, možno bez ohľadu na jej štátnu príslušnosť vypočuť. Príslušné ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov sa použijú primerane.

   Ak táto osoba nie je občanom členského štátu, na ktorého území bola zaistená, prepustí sa najneskôr do šiestich hodín od jej zaistenia, okrem doby od polnoci do 9. hodiny ráno, s výnimkou prípadov, ak príslušné orgány tohto členského štátu predtým nedostali žiadosť v akejkoľvek forme o jej predbežnú väzbu na účely vydania.

6. Pri podpise tohto dohovoru urobí každý členský štát vyhlásenie, v ktorom podľa odsekov 2, 3 a 4 ustanoví postupy na vykonávanie prenasledovania na svojom území.

Členský štát môže kedykoľvek nahradiť svoje vyhlásenie iným vyhlásením za predpokladu, že nové vyhlásenie neobmedzí rozsah pôsobnosti predchádzajúceho.

Každému vyhláseniu predchádzajú konzultácie s každým dotknutým členským štátom na účely dosiahnutia recipročných opatrení v týchto štátoch.

7. Na základe dvojstranných zmlúv môžu členské štáty rozšíriť rozsah pôsobnosti odseku 1 a prijať dodatočné ustanovenia pri uplatňovaní tohto článku.

8. Pri uložení listiny o prijatí tohto dohovoru môže členský štát vyhlásiť, že nie je viazaný týmto článkom alebo jeho časťou. Takéto vyhlásenie možno vziať kedykoľvek späť.

Článok 21

Cezhraničné sledovanie

1. Úradníci colnej správy členského štátu, ktorí sledujú vo svojej krajine osoby dôvodne podozrivé, že sú zapojené do porušovania právnych predpisov podľa článku 19 ods. 2, sú oprávnení pokračovať v sledovaní na území iného členského štátu, ak tento členský štát povolil cezhraničné sledovanie na základe vopred podanej žiadosti o pomoc. Podmienky môžu byť pripojené k povoleniu.

   Členské štáty informujú depozitára o úradníkoch, na ktorých sa vzťahuje toto ustanovenie; depozitár informuje ostatné členské štáty.

   Na základe žiadosti vykonajú sledovanie poverení úradníci členského štátu, na ktorého území sa sledovanie vykonáva.

   Žiadosť uvedená v tomto odseku sa musí zaslať orgánu, ktorý určil každý členský štát ako oprávnený na udeľovanie požadovaných povolení alebo na postúpenie žiadosti.

   Členské štáty informujú depozitára o orgáne oprávnenom na tento účel; depozitár informuje ostatné členské štáty.

2. Ak z obzvlášť naliehavých dôvodov nie je možné vopred požiadať iný členský štát o povolenie, úradníci vykonávajúci sledovanie sú oprávnení pokračovať za hranicami v sledovaní osôb, ktoré sú dôvodne podozrivé, že sú zapojené do porušovania právnych predpisov v prípadoch podľa článku 19 ods. 2, ak sú splnené nasledujúce podmienky:

   a) príslušné orgány členského štátu, na ktorého území sa pokračuje v sledovaní, sa počas sledovania ihneď upovedomia o prekročení hranice,

   b) žiadosť podaná podľa odseku 1, v ktorej je odôvodnené prekročenie hranice bez predchádzajúceho povolenia, sa musí podať bezodkladne.

   Sledovanie sa skončí ihneď, ak si to žiada členský štát, na ktorého území sa sledovanie vykonáva, po tom, čo bol upovedomený podľa písmena a), alebo na základe žiadosti podľa písmena b), alebo, ak povolenie nebolo udelené, do piatich hodín od prekročenia hranice.

3. Sledovanie uvedené v odseku 1 a 2 sa vykonáva podľa nasledujúcich všeobecných podmienok:

   a) úradníci vykonávajúci sledovanie konajú v súlade s ustanoveniami tohto článku a vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu, na ktorého území vykonávajú sledovanie; musia sa podrobiť príkazom príslušných orgánov tohto členského štátu;

b) okrem situácií uvedených v odseku 2 majú úradníci počas sledovania pri sebe doklad, ktorý potvrdzuje, že konajú z úradnej moci;

c) úradníci vykonávajúci sledovanie sa musia kedykoľvek preukázať, že konajú z úradnej moci;

d) úradníci, vykonávajúci sledovanie, môžu nosiť služobné zbrane počas sledovania s výnimkou (i), ak dožiadaný členský štát urobil všeobecné vyhlásenie, že zbrane v žiadnom prípade nesmú byť prenesené na jeho územie, alebo s výnimkou (ii), ak dožiadaný členský štát neustanovil inak. Ak úradníci iného členského štátu majú povolené nosiť služobné zbrane, ich použitie sa zakazuje s výnimkou prípadov nutnej obrany;

e) vstup do obydlí a do miest neprístupných pre verejnosť je zakázaný;

f) úradníci vykonávajúci sledovanie nesmú vyzvať ani zaistiť sledovanú osobu;

g) o všetkých akciách sa podávajú správy orgánom členského štátu, na ktorého území boli vykonané; úradníci, ktorí vykonávajú sledovanie, môžu byť požiadaní, aby sa dostavili osobne;

h) orgány členského štátu, z ktorého pochádzajú úradníci vykonávajúci sledovanie, na žiadosť orgánov členského štátu, na ktorého území sa sledovanie vykonalo, poskytnú pomoc pri konaní nasledujúcom po akcii, na ktorej sa zúčastnili, vrátane súdneho konania.

4. Na základe dvojstranných zmlúv členské štáty môžu rozšíriť rozsah tohto článku a prijať dodatočné opatrenia pri jeho uplatňovaní.

5. Pri uložení listiny o prijatí tohto dohovoru môže členský štát vyhlásiť, že nie je viazaný týmto článkom alebo jeho časťou. Takéto vyhlásenie možno vziať kedykoľvek späť.

Článok 22

Kontrolovaná dodávka

1. Každý členský štát sa zaväzuje, že na základe žiadosti iného členského štátu zabezpečí, aby boli na jeho území povolené kontrolované dodávky v rámci vyšetrovania trestných činov podliehajúcich vydaniu.

2. Príslušné orgány dožiadaného členského štátu prijmú pre každý konkrétny prípad rozhodnutie o vykonaní kontrolovanej dodávky, pričom náležite zohľadnia vnútroštátne právne predpisy tohto štátu.

3. Kontrolované dodávky sa vykonajú podľa postupov dožiadaného členského štátu. Právomoc vykonať a usmerňovať akcie prináleží príslušným orgánom tohto členského štátu.

   Dožiadaný orgán prevezme kontrolu nad kontrolovanou dodávkou, ak tovar prekročí hranicu, alebo na dohodnutom mieste odovzdania, aby sa predišlo prerušeniu sledovania. Počas zostávajúcej trasy dožiadaný orgán zabezpečí, aby bol tovar neustále pod dohľadom, a to spôsobom, aby kedykoľvek mohol páchateľov a tovar zaistiť.

4. Zásielky, o ktorých sa dohodlo, že sú kontrolovanými dodávkami, môžno so súhlasom príslušných členských štátov zaistiť a následne sa môže povoliť ich ďalšie pokračovanie s pôvodným nedotknutým obsahom alebo obsahom čiastočne alebo úplne odstráneným, alebo s obsahom čiastočne alebo úplne vymeneným.

Článok 23

Vyšetrovanie utajovanou formou

1. Na základe žiadosti dožadujúceho orgánu môže dať dožiadaný orgán súhlas úradníkom colnej správy dožadujúceho členského štátu alebo úradníkom konajúcim v mene tejto správy pôsobiacim pod legendou (úradník vykonávajúci vyšetrovanie utajovaným spôsobom), aby pôsobili na území dožiadaného členského štátu. Dožadujúci orgán podá žiadosť iba vtedy, ak by bolo obzvlášť ťažké objasnenie skutočnosti bez použitia navrhnutých vyšetrovacích opatrení. Títo úradníci sú oprávnení počas svojho pôsobenia zhromažďovať informácie a nadväzovať kontakty s podozrivými osobami alebo osobami, ktoré sú s nimi prepojené.

2. Utajované vyšetrovanie v dožiadanom členskom štáte má obmedzené trvanie. Príprava a dohľad nad vyšetrovaním sa uskutoční v spolupráci medzi príslušnými orgánmi dožiadaného a dožadujúceho členského štátu.

3. Podmienky, za ktorých sa umožňuje utajované vyšetrovanie, ako aj podmienky, za ktorých sa vyšetrovanie vykonáva, určí dožiadaný orgán v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi. Ak sa počas utajovaného vyšetrovania získa informácia vo vzťahu k inému porušeniu právnych predpisov, ako je predmet žiadosti, podmienky o tom, na čo sa takéto informácie použijú, tiež určí dožiadaný orgán v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.
4. Dožiadaný orgán poskytne potrebný personál a technické zabezpečenie. Vykoná tiež opatrenia potrebné na ochranu úradníkov uvedených v odseku 1 počas ich pôsobenia v dožiadanom členskom štáte.
5. Pri uložení listiny o prijatí tohto dohovoru môže členský štát vyhlásiť, že nie je viazaný týmto článkom alebo jeho časťou. Takéto vyhlásenie možno vziať kedykoľvek späť.

Článok 24

Spoločné špeciálne vyšetrovacie tímy

1. Po vzájomnej dohode môžu orgány niekoľkých členských štátov vytvoriť spoločný špeciálny vyšetrovací tím so sídlom v jednom členskom štáte, pozostávajúci z úradníkov s príslušnou špecializáciou.

   Spoločný špeciálny vyšetrovací tím má tieto úlohy:
   – vykonávanie zložitých a náročných vyšetrovaní osobitných porušení právnych predpisov, ktoré si vyžadujú súbežný a koordinovaný zásah v dotknutých členských štátoch,
   – koordináciu spoločných činností s cieľom predchádzať a odhaľovať konkrétne porušenia právnych predpisov a získavať informácie o zúčastnených osobách, ich spoločníkoch a o použitých metódach.
2. Spoločné špeciálne vyšetrovacie tímy pôsobia podľa nasledujúcich všeobecných podmienok:
   a) vytvárajú sa na osobitný účel a na obmedzenú dobu;
   b) tím vedie úradník z členského štátu, na ktorého území sa vykonávajú činnosti tímu;
   c) zúčastnení úradníci sú viazaní vnútroštátnymi právnymi predpismi členského štátu, na ktorého území sa vykonávajú činnosti tímu;
   d) členský štát, na ktorého území sa vykonávajú činnosti tímu, pripraví potrebné organizačné opatrenia na pôsobenie tímu.
3. Účasťou v tíme nezískava úradník žiadne oprávnenia konať na území iného členského štátu.

Hlava V

Ochrana údajov

Článok 25

Ochrana údajov pri ich výmene

1. Pri výmene údajov colné správy v každom konkrétnom prípade posúdia podmienky na ochranu osobných údajov. Konajú v súlade s príslušnými ustanoveniami Dohovoru Rady Európy na ochranu jednotlivcov pri automatizovanom spracovaní osobných údajov z 28. januára 1981. Podľa odseku 2 môže členský štát v záujme ochrany údajov určiť podmienky týkajúce sa spracovania osobných údajov iným členským štátom, ktorému sa takéto osobné údaje môžu poskytnúť.
2. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia Dohovoru o využívaní informačných technológií na colné účely, nasledujúce ustanovenia sa vzťahujú na osobné údaje, ktoré sa poskytujú v súlade s týmto dohovorom:
   a) spracovanie osobných údajov prijímajúcim orgánom je povolené len na účely uvedené v článku 1 ods. 1. Tento orgán ich môže odoslať bez predchádzajúceho súhlasu členského štátu, ktorý ich poskytol, orgánom colnej správy, vyšetrovacím orgánom a justičným orgánom dožadujúceho členského štátu, aby im umožnil trestne stíhať a potrestať porušenia právnych predpisov podľa článku 4 ods. 3. V ostatných prípadoch výmeny údajov sa vyžaduje súhlas členského štátu, ktorý údaje poskytol;
   b) orgán členského štátu, ktorý údaje poskytuje, zabezpečí, aby boli presné a aktuálne. V prípade, že sa poskytli nepresné údaje alebo údaje, ktoré nemali byť poskytnuté, alebo sa

vyžaduje, aby oprávnene poskytnuté údaje boli v neskoršom štádiu vymazané v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi poskytujúceho členského štátu, prijímajúci orgán musí byť o tom bezodkladne informovaný. Prijímajúci orgán je povinný opraviť tieto údaje alebo ich vymazať. Ak má prijímajúci orgán dôvod domnievať sa, že poskytnuté údaje sú nepresné alebo sa majú vymazať, informuje o tom poskytujúci členský štát;

c) v prípadoch, ak sa podľa vnútroštátnych právnych predpisov poskytujúceho členského štátu majú poskytnuté údaje vymazať alebo zmeniť, príslušné osoby majú oprávnenie vykonať opravu údajov;

d) poskytovanie a prijímanie vymieňaných údajov zaznamenajú dotknuté orgány;

e) ak sa to vyžaduje, poskytujúce a prijímajúce orgány informujú dotknutú osobu na základe jej žiadosti o osobných údajoch, ktoré sa poskytli a na aký účel majú byť použité. Nie je povinnosťou tieto údaje poskytnúť, ak sa pri posúdení veci zistí, že verejný záujem na neposkytnutí údajov prevažuje nad záujmom dotknutej osoby získať tento údaj. Inak sa právo dotknutej osoby získať informáciu o poskytnutých osobných údajoch riadi vnútroštátnymi právnymi predpismi a postupmi členského štátu, na ktorého území sa informácia o údajoch vyžaduje. Pred prijatím akéhokoľvek rozhodnutia o poskytnutí informácie dostane poskytujúci orgán možnosť vyjadriť sa k veci;

f) členské štáty zodpovedajú podľa vnútroštátnych právnych predpisov a postupov za ujmu spôsobenú osobe spracovaním údajov poskytnutých v prijímajúcom členskom štáte. Vzťahuje sa to aj na prípad, ak bola ujma spôsobená poskytnutím nepresných údajov alebo skutočnosťou, že poskytujúci orgán pri poskytovaní údajov porušil tento dohovor;

g) poskytnuté údaje sa uchovávajú po dobu nie dlhšiu, ako si to vyžaduje účel, na ktorý boli poskytnuté. Nevyhnutnosť uchovávať údaje preskúma dotknutý členský štát vo vhodnom čase;

h) v každom prípade sa týmto údajom poskytne aspoň taká ochrana, ako sa poskytuje podobným údajom v členskom štáte, ktorý ich prijal;

i) každý členský štát prijme príslušné opatrenia na zabezpečenie plnenia tohto článku prostredníctvom účinnej kontroly. Každý členský štát môže poveriť kontrolou dozorný orgán uvedený v článku 17 Dohovoru o využívaní informačných technológií na colné účely.

3. Na účely tohto článku je výklad pojmu „spracovanie osobných údajov“ v súlade s definíciou uvedenou v článku 2 písm. b) smernice č. 95/46/ES Európskeho parlamentu a Rady o ochrane jednotlivcov s ohľadom na spracovanie osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov z 24. októbra 1995.[1])

Hlava VI
Výklad dohovoru

Článok 26
Súdny dvor

1. Súdny dvor Európskych spoločenstiev má právomoc rozhodovať o každom spore medzi členskými štátmi týkajúcom sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru vždy, ak sa preukáže, že nie je možné urovnanie sporu radou do šiestich mesiacov od jeho predloženia rade jedným z jej členov.
2. Súdny dvor Európskych spoločenstiev má právomoc rozhodovať o každom spore medzi členskými štátmi a komisiou, týkajúcom sa výkladu alebo uplatňovania tohto dohovoru, ak sa preukáže, že urovnanie sporu prostredníctvom rokovania nie je možné. Spor môže byť predložený súdnemu dvoru po uplynutí lehoty šiestich mesiacov odo dňa, keď jeden z účastníkov informoval druhú stranu o existencii sporu.
3. Súdny dvor má právomoc, za podmienok ustanovených v odsekoch 4 až 7, vydať rozhodnutie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu tohto dohovoru.
4. Vyhlásením urobeným pri podpise tohto dohovoru alebo kedykoľvek neskôr má každý členský štát možnosť uznať právomoc Súdneho dvora Európskych spoločenstiev vydať rozhodnutie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu tohto dohovoru podľa odseku 5 písm. a) alebo b).
5. Členský štát, ktorý urobil vyhlásenie podľa odseku 4, uvedie, že:

a) každý súd alebo tribunál štátu, proti ktorého rozhodnutiu neexistuje žiaden opravný prostriedok podľa vnútroštátnych právnych predpisov, môže požiadať Súdny dvor Európskych spoločenstiev, aby vydal rozhodnutie o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu tohto dohovoru, ktorá vznikla pri riešení prípadu na tomto súde, ak sa tento súd alebo tribunál domnieva, že vyriešenie tejto otázky je nevyhnutné na vydanie jeho rozhodnutia, alebo

b) každý súd alebo tribunál tohto štátu môže požiadať Súdny dvor Európskych spoločenstiev o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke týkajúcej sa výkladu tohto dohovoru, ktorá vznikla pri riešení prípadu na tomto súde, ak sa tento súd alebo tribunál domnieva, že vyriešenie tejto otázky je nevyhnutné na vydanie jeho rozhodnutia.

6. Na konanie sa uplatní Protokol o štatúte Súdneho dvora Európskych spoločenstiev a Rokovací poriadok Súdneho dvora Európskych spoločenstiev.

7. Každý členský štát bez ohľadu na to, či urobil vyhlásenie podľa odseku 4, je oprávnený predložiť súdu vyhlásenia alebo písomné vyjadrenia v prípadoch uvedených v odseku 5.

8. Súdny dvor nemá právomoc preskúmať platnosť alebo primeranosť akcií vykonaných príslušnými orgánmi podľa tohto dohovoru alebo rozhodovať o výkone povinnosti členských štátov dodržiavať zákon a poriadok a zabezpečiť vnútornú bezpečnosť.

Hlava VII
Vykonávacie a záverečné ustanovenia

Článok 27
Utajenie

Colné správy zohľadnia v každom konkrétnom prípade výmeny údajov požiadavku utajenia vyšetrovania. Na tento účel môže členský štát stanoviť podmienky vzťahujúce sa na použitie údajov iným členským štátom, ktorému sa tieto údaje môžu poskytnúť.

Článok 28
Výnimky z povinnosti poskytnúť pomoc

1. Tento dohovor nezaväzuje orgány členských štátov na poskytovanie vzájomnej pomoci, ak možno predpokladať, že takéto poskytnutie pomoci môže poškodiť verejný záujem alebo iné podstatné záujmy dotknutého členského štátu, najmä v oblasti ochrany údajov, alebo ak rozsah požadovaných úkonov, najmä v súvislosti s osobitnými formami spolupráce ustanovenými v hlave IV, je zjavne neprimeraný závažnosti predpokladaného porušenia právnych predpisov. V týchto prípadoch možno pomoc odmietnuť úplne alebo čiastočne, alebo môže byť podmienená splnením určitých podmienok.

2. Každé odmietnutie poskytnutia pomoci sa musí odôvodniť.

Článok 29
Výdavky

1. Členské štáty sa obvykle vzdajú všetkých nárokov na náhradu nákladov, ktoré im vznikli pri uplatňovaní tohto dohovoru, s výnimkou výdavkov na poplatky uhradené znalcom.

2. Ak si vybavenie žiadosti vyžaduje alebo vyžiada výdavky značnej a neobvyklej povahy, zúčastnené colné správy prerokujú stanovenie termínu a podmienok, za ktorých bude žiadosť vybavená, ako aj spôsob, ktorým budú náklady uhradené.

Článok 30
Výhrady

1. S výnimkou ustanovení článku 20 ods. 8, článku 21 ods. 5 a článku 23 ods. 5 nemožno k tomuto dohovoru uplatniť žiadne výhrady.

2. Členské štáty, ktoré už uzavreli medzi sebou dohody, ktoré upravujú skutočnosti uvedené v hlave IV tohto dohovoru, môžu urobiť výhrady podľa odseku 1 len vtedy, ak takéto výhrady neovplyvnia záväzky podľa týchto dohôd.

3. Rovnako aj záväzky vyplývajúce z ustanovení dohovoru podpísaného 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach zo 14. júna 1985, ktoré umožňujú užšiu spoluprácu, nebudú dotknuté týmto dohovorom, ak ide o vzťahy medzi členskými štátmi, ktoré sú viazané tými ustanoveniami.

Článok 31

Územná pôsobnosť

1. Tento dohovor sa vzťahuje na územia členských štátov uvedených v článku 3 ods. 1 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný zákonník Spoločenstva[2]) v znení právneho predpisu o podmienkach pristúpenia Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia,[3]) a v nariadení (ES) č. 82/97 Európskeho parlamentu a Rady z 19. decembra 1996,[4]) vrátane ostrova Heligoland a územia Büsingenu pre Spolkovú republiku Nemecko (v rámci a podľa zmluvy z 23. novembra 1964 medzi Spolkovou republikou Nemecko a Švajčiarskou konfederáciou o začlenení obce Büsingen am Hochrhein do colného územia Švajčiarskej konfederácie, alebo podľa jej súčasného znenia) a obcí Livigno a Campione d´Italia pre Taliansku republiku a na teritoriálne vody, pobrežné vody a na vzdušný priestor území členských štátov.
2. Rada môže jednomyseľne postupom uvedeným v hlave VI Zmluvy o Európskej únii prispôsobiť odsek 1 akejkoľvek zmene ustanovení právnych predpisov Spoločenstva, na ktoré uvedený odsek odkazuje.

Článok 32

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor prijmú členské štáty v súlade s ich príslušnými vnútroštátnymi právnymi predpismi.
2. Členské štáty oznámia depozitárovi ukončenie procesu prijatia tohto dohovoru podľa vnútroštátnych právnych predpisov.
3. Tento dohovor nadobudne platnosť 90. dňom od oznámenia uvedeného v odseku 2 štátom, ktorý bol členom Európskej únie v čase, keď Rada prijala právny predpis, ktorý predstavuje tento dohovor, ktorý ako posledný splnil túto formalitu.
4. Do nadobudnutia platnosti tohto dohovoru môže každý členský štát pri oznámení uvedenom v odseku 2 alebo kedykoľvek neskôr vyhlásiť, že sa tento dohovor, s výnimkou článku 23 uplatní na vzťahy tohto štátu s členskými štátmi, ktoré urobili rovnaké vyhlásenie. Takéto vyhlásenia nadobudnú platnosť 90. dňom odo dňa ich uloženia.
5. Tento dohovor sa vzťahuje len na žiadosti podané po dni, keď nadobudol platnosť alebo sa uplatnil medzi dožiadaným členským štátom a dožadujúcim členským štátom.
6. Dňom nadobudnutia platnosti tohto dohovoru sa ruší Dohovor o poskytovaní vzájomnej pomoci medzi colnými správami zo 7. septembra 1967.

Článok 33

Pristúpenie

1. Tento dohovor je otvorený na pristúpenie každému štátu, ktorý sa stane členským štátom Európskej únie.
2. Znenie dohovoru v jazyku pristupujúceho členského štátu vypracovaného Radou Európskej únie je autentické.
3. Listiny o pristúpení sa uložia u depozitára.
4. Tento dohovor nadobudne platnosť vo vzťahu ku každému pristupujúcemu štátu deväťdesiatym (90.) dňom odo dňa uloženia listiny o pristúpení alebo v deň nadobudnutia platnosti dohovoru, ak nenadobudol platnosť po uplynutí uvedenej lehoty.
5. Ak tento dohovor nenadobudol platnosť v čase uloženia listiny o pristúpení, vzťahuje sa na pristupujúci členský štát článok 32 ods. 4.

Článok 34

Zmeny

1. Zmeny tohto dohovoru môže navrhnúť každý členský štát, ktorý je vysokou zmluvnou stranou. Všetky navrhované zmeny sa zašlú depozitárovi, ktorý ich oznámi Rade a Komisii.
2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 31 ods. 2, zmeny dohovoru prijme Rada, ktorá ich odporučí na prijatie členským štátom v súlade s ich príslušnými ústavnými požiadavkami.
3. Zmeny prijaté podľa odseku 2 nadobudnú platnosť podľa článku 32 ods. 3.

Článok 35

Depozitár

1. Depozitárom tohto dohovoru je generálny tajomník Rady Európskej únie.
2. Depozitár zverejní v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev informáciu o pokroku v prijímaní a pristúpení, vykonávaní, vyhláseniach a výhradách, ako aj iných oznámeniach týkajúcich sa tohto dohovoru.

   V Bruseli osemnásteho decembra roku tisícdeväťstodeväťdesiatsedem v jedinom origináli v jazykoch dánskom, holandskom, anglickom, fínskom, francúzskom, nemeckom, gréckom, írskom, talianskom, portugalskom, španielskom a švédskom, ktorých všetky texty sú rovnako autentické, takýto originál sa uloží v archíve Generálneho sekretariátu Rady Európskej únie.

   Za vládu Belgického kráľovstva

   (podpis)

   Za vládu Dánskeho kráľovstva

   (podpis)

   Za vládu Spolkovej republiky Nemecko

   (podpis)

   Za vládu Gréckej republiky

   (podpis)

   Za vládu Španielskeho kráľovstva

   (podpis)

   Za vládu Francúzskej republiky

   (podpis)

   Za vládu Írska

   (podpis)

   Za vládu Talianskej republiky

   (podpis)

   Za vládu Luxemburského veľkovojvodstva

   (podpis)

   Za vládu Holandského kráľovstva

   (podpis)

   Za vládu Rakúskej republiky

   (podpis)

   Za vládu Portugalskej republiky

   (podpis)

   Za vládu Fínskej republiky

   (podpis)

Za vládu Švédskeho kráľovstva

(podpis)

Za vládu Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska

(podpis)

Príloha
Vyhlásenia, ktoré sa majú pripojiť k dohovoru a publikovať v úradnom vestníku

1. Re článok 1 ods. 1 a článok 28

   S odkazom na výnimky z povinnosti poskytnúť pomoc podľa článku 28 dohovoru Taliansko vyhlasuje, že vybavovanie žiadostí o vzájomnú pomoc na základe dohovoru v súvislosti s porušením právnych predpisov, ktoré podľa talianskych právnych predpisov nie sú porušeniami vnútroštátnych colných predpisov alebo colných predpisov Spoločenstva, môže – z dôvodov týkajúcich sa rozdelenia právomocí medzi domácimi orgánmi v oblasti predchádzania a stíhania trestných činov – poškodiť verejný záujem alebo iné základné štátne záujmy.

2. Re článok 1 ods. 2 a článok 3 ods. 2

   Dánsko a Fínsko vyhlasujú, že pojem „súdne orgány“ alebo „súdny orgán“ v článku 1 ods. 2 a v článku 3 ods. 2 dohovoru vykladajú podľa svojich vyhlásení, ktoré urobili podľa článku 24 Európskeho dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach podpísaného v Štrasburgu 20. apríla 1959.

3. Re článok 4 ods. 3 druhá zarážka

   Dánsko vyhlasuje, že ak je dotknuté, článok 4 ods. 3 druhá zarážka sa vzťahuje len na konanie, ktorým sa osoba zúčastňuje na jednom alebo viacerých porušeniach zákona skupinou ľudí, ktorí konajú s jedným spoločným cieľom, vrátane prípadu, ak sa dotknutá osoba nezúčastňuje na páchaní konkrétneho trestného činu alebo trestných činov; táto účasť musí byť podmienená poznaním účelu a všeobecnej trestnej činnosti tejto skupiny alebo znalosťou úmyslu skupiny spáchať trestný čin alebo trestné činy.

4. Re článok 4 ods. 3 tretia zarážka

   Dánsko vyhlasuje, že ak je dotknuté, článok 4 ods. 3 tretia zarážka sa vzťahuje len na predikatívne trestné činy, vo vzťahu ku ktorým je prijatie kradnutého tovaru vždy trestné podľa dánskych právnych predpisov, vrátane oddielu 191a dánskeho Trestného zákona o prevzatí kradnutých omamných a psychotropných látok a oddielu 284 Trestného zákona o prevzatí tovaru v súvislosti s pašovaním obzvlášť nebezpečnej povahy.

5. Re článok 6 ods. 4

   Dánsko, Fínsko a Švédsko vyhlasujú, že styční dôstojníci uvedení v článku 6 ods. 4 môžu zastupovať aj záujmy Nórska a Islandu a naopak. Päť severských krajín má od roku 1982 dohodu, podľa ktorej ustanovení styční dôstojníci z jednej z týchto krajín zastupujú aj ostatné severské krajiny. Táto dohoda bola uzavretá na účely posilnenia boja proti nezákonnému obchodovaniu s omamnými a psychotropnými látkami a na zníženie ekonomického zaťaženia jednotlivých krajín spôsobeného ustanovením styčných dôstojníkov. Dánsko, Fínsko a Švédsko pripisujú veľký význam trvaniu tejto dohody, ktorá dobre funguje.

6. Re článok 20 ods. 8

   Dánsko vyhlasuje, že prijíma ustanovenia článku 20 s výhradou týchto podmienok:

   V prípade prenasledovania podozrivej osoby cez hranice vykonávaného colnými orgánmi iného členského štátu na mori alebo vo vzdušnom priestore môže takéto prenasledovanie pokračovať na dánskom území vrátane dánskych teritoriálnych vôd a vzdušného priestoru nad dánskym územím a nad jeho teritoriálnymi vodami, len ak príslušné dánske úrady dali na to vopred súhlas.

7. Re článok 21 ods. 5

   Dánsko vyhlasuje, že prijíma ustanovenia článku 21 s výhradou týchto podmienok:

   Cezhraničné sledovanie bez predchádzajúceho povolenia sa môže vykonať len v súlade s článkom 21 ods. 2 a 3, ak je dôvodné podozrenie, že sa tieto osoby zúčastňujú na jednom z prípadov porušení zákona uvedených v článku 19 ods. 2, ktoré môže byť podnetom na vydanie.

8. Re článok 25 ods. 2 (i)

   Členské štáty sa zaväzujú, že sa budú v Rade vzájomne informovať o opatreniach podniknutých na zabezpečenie dodržiavania záväzkov uvedených v bode (i).

9. Vyhlásenie urobené podľa článku 26 ods. 4
   Pri podpise tohto dohovoru nasledujúce štáty vyhlásili, že prijali súdnu právomoc súdneho dvora podľa postupov uvedených v článku 26 ods. 5:
   Írsko v súlade s postupmi uvedenými v článku 26 ods. 5 písm. a),
   Spolková republika Nemecko, Grécka republika, Talianska republika a Rakúska republika podľa postupov uvedených v článku 26 ods. 5 písm. b).

Vyhlásenie

Spolková republika Nemecko, Talianska republika a Rakúska republika si vyhradzujú právo vypracovať ustanovenia vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch tak, že ak otázka týkajúca sa výkladu Dohovoru o vzájomnej pomoci a spolupráci medzi colnými správami bude vznesená v doteraz nerozhodnutom prípade pred vnútroštátnym súdom alebo tribunálom, proti ktorých rozhodnutiu neexistuje žiaden opravný prostriedok podľa vnútroštátnych právnych predpisov, tento súd alebo tribunál sa požiada, aby postúpil vec Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev.

K oznámeniu č. 245/2009 Z. z.

COUNCIL ACT

of 18 December 1997

drawing up, on the basis of Article K. 3 of the Treaty on European Union, the Convention on mutual assistance and cooperation between customs administrations

(98/C 24/01)

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on European Union, and in particular point c of Article K. 3(2) thereof, Whereas for the purposes of achieving the objectives of the Union, Member States regard customs cooperation as a matter of common interest, coming under the cooperation provided for in Title VI of the Treaty;

HAVING DECIDED that the Convention, the text of which is given in the Annex and which has been signed today by the representatives of the Governments of the Member States, is hereby drawn up,

RECOMMENDS that it be adopted by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

Done at Brussels, 18 December 1997.

For the Council
The President
F. BODEN

CONVENTION

drawn up on the basis of Article K. 3 of the Treaty on European Union, on mutual assistance and cooperation between customs administrations

THE HIGH CONTRACTING PARTIES to this Convention, Member States of the European Union,

REFERRING to the Act of the Council of the European Union of 18 December 1997,

RECALLING the need to strengthen the commitments contained in the Convention on mutual assistance between customs administrations, signed in Rome on 7 September 1967,

CONSIDERING that customs administrations are responsible on the customs territory of the Community and, in particular at its points of entry and exit, for the prevention, investigation and suppression of offences not only against Community rules, but also against national laws, in particular the cases covered by Articles 36 and 223 of the Treaty establishing the European Community,

CONSIDERING that a serious threat to public health, morality and security is constituted by the developing trend towards illicit trafficking of all kinds,

CONSIDERING that particular forms of cooperation involving cross-border actions for the prevention, investigation and prosecution of certain infringements of both the national legislation of the Member States and Community customs regulations should be regulated, and that such cross-border actions must always be carried out in compliance with the principles of legality (conforming with the relevant law applicable in the requested Member State and with the Directives of the competent authorities of that Member State), subsidiarity (such actions to be launched only if it is clear that other less significant actions are not appropriate) and proportionality (the scale and duration of the action to be determined in the light of the seriousness of the presumed infringement),

CONVINCED that it is necessary to reinforce cooperation between customs administrations, by laying down procedures under which customs administrations may act jointly and exchange data concerned with illicit trafficking activities,

BEARING IN MIND that the customs administrations in their day-to-day work have to implement both Community and national provisions, and that there is consequently an obvious need to ensure that the provisions of mutual assistance and cooperation in both sectors evolve as far as possible in parallel,

HAVE AGREED ON THE FOLLOWING PROVISIONS:

TITLE I

GENERAL PROVISIONS

Article 1

Scope

1. Without prejudice to the competences of the Community, the Member States of the European Union shall provide each other with mutual assistance and shall cooperate with one another through their customs administrations, with a view to:

– preventing and detecting infringements of national customs provisions,

and

– prosecuting and punishing infringements of Community and national customs provisions.

2. Without prejudice to Article 3, this Convention shall not affect the provisions applicable regarding mutual assistance in criminal matters between judicial authorities, more favourable provisions in bilateral or multilateral agreements between Member States governing cooperation as provided for in paragraph 1 between the customs authorities or other competent authorities of the Member States, or arrangements in the same field agreed on the basis of uniform legislation or of a special system providing for the reciprocal application of measures of mutual assistance.

Article 2

Powers

The customs administrations shall apply this Convention with the limits of the powers conferred upon them under national provisions. Nothing in this Convention may be construed as affecting the powers conferred under national provisions upon the customs administrations within the meaning of this Convention.

Article 3

Relationship to mutual assistance provided by the judicial authorities

1. This Convention covers mutual assistance and cooperation in the framework of criminal investigations concerning infringements of national and Community customs provisions, concerning which the applicant authority has jurisdiction on the basis of the national provisions of the relevant Member State.

2. Where a criminal investigation is carried out by or under the direction of a judicial authority, that authority shall determine whether requests for mutual assistance or cooperation in that connection shall be submitted on the basis of the provisions applicable concerning mutual assistance in criminal matters or on the basis of this Convention.

Article 4

Definitions

For the purposes of this Convention, the following definitions shall apply:

1. 'national customs provisions': all laws, regulations and administrative provisions of a Member State the application of which comes wholly or partly within the jurisdiction of the customs administration of the Member State concerning:

– cross-border traffic in goods subject to bans, restrictions or controls, in particular pursuant to Articles 36 and 223 of the Treaty establishing the European Community,
– non-harmonised excise duties;

2. 'Community customs provisions':

– the body of Community provisions and associated implementing provisions governing the import, export, transit and presence of goods traded between Member States and third countries, and between Member States in the case of goods that do not have Community status within the meaning of Article 9(2) of the Treaty establishing the European Community or goods subject to additional controls or investigations for the purposes of establishing their Community status,
– the body of provisions adopted at Community level under the common agricultural policy and the specific provisions adopted with regard to goods resulting from the processing of agricultural products,
– the body of provisions adopted at Community level for harmonised excise duties and for value-added tax on importation together with the national provisions implementing them;

3. 'infringement': acts in conflict with national or Community customs provisions, including, *inter alia*:

– participation in, or attempts to commit, such infringements,
– participation in a criminal organization committing such infringements,
– the laundering of money deriving from the infringements referred to in this paragraph;

4. 'mutual assistance': the granting of assistance between customs administrations as provided for in this Convention;

5. 'applicant authority': the competent authority of the Member State which makes a request for assistance;

6. 'requested authority': the competent authority of the Member State to which a request for assistance is made;

7. 'customs administrations': Member States' customs authorities as well as other authorities with jurisdiction for implementing the provisions of this Convention;

8. 'personal data': all information relating to an identified or identifiable natural person; a person is considered to be identifiable if he or she can be directly or indirectly identified, *inter alia* by means of an identification number or of one or more specific

elements which are characteristic of his or her physical, physiological, psychological, economic, cultural or social identity;

9. 'cross-border cooperation': cooperation between customs administrations across the borders of each Member State.

Article 5

Central coordinating units

1. Member States shall appoint in their customs authorities a central unit (coordinating unit). It shall be responsible for receiving all applications for mutual assistance under this Convention and for coordinating mutual assistance, without prejudice to paragraph 2. The unit shall also be responsible for cooperation with other authorities involved in an assistance measure under this Convention. The coordinating units of the Member States shall maintain the necessary direct contact with each other, particularly in the cases covered by Title IV.

2. The activity of the central coordinating units shall not exclude, particularly in an emergency, direct cooperation between other services of the customs authorities of the Member States. For reasons of efficiency and consistency, the central coordinating units shall be informed of any action involving such direct cooperation.

3. If the customs authority is not, or not completely, competent to process a request, the central coordinating unit shall forward the request to the competent national authority and inform the applicant authority that it has done so.

4. If it is not possible to accede to the request for legal or substantive reasons, the coordinating unit shall return the request to the applicant authority with an explanation as to why the request could not be processed.

Article 6

Liaison officers

1. Member States may make agreements between themselves on the exchange of liaison officers for limited or unlimited periods, and on mutually-agreed conditions.

2. Liaison officers shall have no powers of interventionin the host country.

3. In order to promote cooperation between Member States' customs administrations, liaison officers may, with the agreement or at the request of the competent authorities of the Member States, have the following duties:

(a) promoting and speeding up the exchange of information between the Member States;
(b) providing assistance in investigations which relate to their own Member State or the Member State they represent;
(c) providing support in dealing with requests for assistance;
(d) advising and assisting the host country in preparing and carrying out cross-border operations;
(e) any other duties which Member States may agree between themselves.

4. Member States may agree bilaterally of multilaterally on the terms of reference and the location of the liaison officers. Liaison officers may also represent the interests of one or more Member States.

Article 7

Obligation to prove identity

Unless otherwise specified in this Convention, officers of the applicant authority present in another Member State in order to exercise the rights laid down in this Convention shall at all times be able to produce written authority stating their identity and their official functions.

TITLE II

ASSISTANCE ON REQUEST

Article 8

Principles

1. In order to provide the assistance required under this Title, the requested authority or the competent authority which it has addressed shall proceed as though it were acting on its own account or at the request of another authority in its own Member State. In so doing it shall avail itself of all the legal powers at its disposal within the framework of its national law in order to respond to the request.

2. The requested authority shall extend this assistance to all circumstances of the infringement which have any recognisable bearing on the subject of the request for

assistance without this requiring any additional request. In case of doubt, the requested authority shall firstly contact the applicant authority.

Article 9

Form and content of the request for assistance

1. Requests for assistance shall always be made in writing. Documents necessary for the execution of such requests shall accompany the request.

2. Requests pursuant to paragraph 1 shall include the following information:

(a) the applicant authority making the request;
(b) the measure requested;
(c) the object of, and the reason for, the request;
(d) the laws, rules and other legal provisions involved;
(e) indications as exact and comprehensive as possible on the natural or legal persons being the target of the investigations;
(f) a summary of the relevant facts, except in cases provided for in Article 13.

3. Requests shall be submitted in an official

language of the Member State of the requested authority or in a language acceptable to such authority.

4. When required because of the urgency of the situation, oral requests shall be accepted, but must be confirmed in writing as soon as possible.

5. If a request does not meet the formal requirements, the requested authority may ask for it to be corrected or completed; measures necessary to comply with the request may be commenced in the meantime.

6. The requested authority shall agree to apply a particular procedure in response to a request, provided that that procedure is not in conflict with the legal and administrative provisions of the requested Member State.

Article 10

Requests for information

1. At the request of the applicant authority, the requested authority shall communicate to it all information which may enable it to prevent, detect and prosecute infringements.

2. The information communicated is to be accompanied by reports and other documents, or certified copies or extracts of the same, on which that information is based and which are in the possession of the request authority or which were produced or obtained in order to execute the request for information.

3. By agreement between the applicant authority and the requested authority, officers authorised by the applicant authority may, subject to detailed instructions from the requested authority, obtain information pursuant to paragraph 1 from the offices of the requested Member State. This shall apply to all information derived from the documentation to which the staff of those offices have access. Those officers shall be authorised to take copies of the said documentation.

Article 11

Requests for surveillance

At the request of the applicant authority, the requested authority shall as far as possible keep a special watch or arrange for a special watch to be kept on persons where there are serious grounds for believing that they have infringed Community or national customs provisions or that they are committing or have carried out preparatory acts with a view to the commission of such infringements. At the request of the applicant authority, the requested authority shall also keep a watch on places, means of transport and goods connected with activities which might be in breach of the abovementioned customs provisions.

Article 12

Requests for enquiries

1. The requested authority shall at the request of the applicant authority carry out, or arrange to have carried out, appropriate enquiries concerning operations which constitute, or appear to the applicant authority to constitute, infringements.

The requested authority shall communicate the results of such enquiries to the applicant authority. Article 10(2) shall apply *mutatis mutandis*.

2. By agreement between the applicant authority and the requested authority, officers appointed by the applicant authority may be present at the enquiries referred to in paragraph 1. Enquiries shall at all times be carried out by officers of the requested authority. The applicant authority's officers may not, of their own initiative, assume the powers conferred on officers of the requested authority. They shall, however, have access to the same premises and the same documents as the latter, through their intermediary and for the sole purpose of the enquiry being carried out.

Article 13

Notification

1. At the request of the applicant authority, the requested authority shall, in accordance with the national rules of the Member State in which it is based, notify the addressee or have it notified of all instruments or decisions which emanate from the competent authorities of the Member State in which the applicant authority is based and concern the application of this Convention.

2. Requests for notification, mentioning the subject of the instrument or decision to be notified, shall be accompanied by a translation in the official language or an official language of the Member State in which the requested authority is based, without prejudice to the latter's right to waive such a translation.

Article 14

Use as evidence

Findings, certificates, information, documents, certified true copies and other papers obtained in accordance with their national law by officers of the requested authority and transmitted to the applicant authority in the cases of assistance provided for in Articles 10 to 12 may be used as evidence in accordance with national law by the competent bodies of the Member State where the applicant authority is based.

TITLE III

SPONTANEOUS ASSISTANCE

Article 15

Principle

The competent authorities of each Member State shall, as laid down in Articles 16 and 17, subject to any

limitations imposed by national law, provide assistance to the competent authorities of the other Member States without prior request.

Article 16

Surveillance

Where it serves the prevention, detection and prosecution of infringements in another Member State, each Member State's competent authorities shall:

(a) as far as is possible keep, or have kept, the special watch described in Article 11;

(b) communicate to the competent authorities of the other Member States concerned all information in their possession and, in particular, reports and other documents or certified true copies or extracts thereof, concerning operations which are connected with a planned or committed infringement.

Article 17

Spontaneous information

The competent authorities of each Member State shall immediately send to the competent authorities of the other Member States concerned all relevant information concerning planned or committed infringements and, in particular, information concerning the goods involved and new ways and means of committing such infringements.

Article 18

Use as evidence

Surveillance reports and information obtained by officers of one Member State and communicated to another Member State in the course of the spontaneous assistance provided for in Articles 15 to 17 may be used in accordance with national law as evidence by the competent bodies of the Member State receiving the information.

TITLE IV

SPECIAL FORMS OF COOPERATION

Article 19

Principles

1. Customs administrations shall engage in cross-border cooperation in accordance with this Title. They shall provide each other with the necessary assistance in terms of staff and organisational support. Requests for cooperation shall, as a rule, take the form of requests for assistance in accordance with Article 9. In specific cases referred to in this Title, officers of the applicant authority may engage in activities in the territory of the requested State, with the approval of the requested authority.

Coordination and planning of cross-border operations shall be the responsibility of the central coordinating units in accordance with Article 5.

2. Cross-border cooperation within the meaning of paragraph 1 shall be permitted for the prevention, investigation and prosecution of infringements in cases of:

(a) illicit traffic in drugs and psychotropic substances, weapons, munitions, explosive materials, cultural goods, dangerous and toxic waste, nuclear material or materials or equipment intended for the manufacture of atomic, biological and/or chemical weapons (prohibited goods);

(b) trade in substances listed in Tables I and II of the United Nations Convention against illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances and intended for the illegal manufacture of drugs (precursor substances);

(c) illegal cross-border commercial trade in taxable goods to evade tax or to obtain unauthorised State payments in connection with the import or export of goods, where the extent of the trade and the related risk to taxes and subsidies is such that the potential financial cost to the budget of the European Communities or the Member States is considerable;

(d) any other trade in goods prohibited by Community or national rules.

3. The requested authority shall not be obliged to engage in the specific forms of cooperation referred to in this Title if the type of investigation sought is not permitted or not provided for under the national law of the requested Member State. In this case, the applicant authority shall be entitled to refuse, for the same reason, the corresponding type of cross-border cooperation in the reverse case, where it is requested by an authority of the requested Member State.

4. If necessary under the national law of the Member States, the participating authorities shall apply to their judicial authorities for approval of the planned investigations. Where the competent judicial authorities make their approval subject to certain conditions and requirements, the participating authorities shall ensure that those conditions and requirements are observed in the course of the investigations.

5. Where officers of a Member State engage in activities in the territory of another Member State by virtue of this Title and cause damage by their activities, the Member State in whose territory the damage was caused shall make good the damage, in accordance with its national legislation in the same way as it would have done if the damage had been caused by its own officers. That Member State will be reimbursed in full by the Member State whose officers have caused the damage for the amounts it has paid to the victims or to other entitled persons or institutions.

6. Without prejudice to the exercise of its rights *vis-à-vis* third parties and notwithstanding the obligation to make good damages according to the second sentence of paragraph 5, each Member State shall refrain, in the case provided for in the first sentence of paragraph 5, from requesting reimbursement of the amount of damages it has sustained from another Member State.

7. Information obtained by officers during

cross-border cooperation provided for in Articles 20 to 24 may be used, in accordance with national law and subject to particular conditions laid down by the competent authorities of the State in which the information was obtained, as evidence by the competent bodies of the Member State receiving the information.

8. In the course of the operations referred to in Articles 20 to 24, officers on mission in the territory of another Member State shall be treated in the same way as officers of that State as regards infringements committed against them or by them.

Article 20

Hot pursuit

1. Officers of the customs administration of one of the Member States pursuing in their country, an individual observed in the act of committing one of the infringements referred to in Article 19(2) which could give rise to extradition, or participating in such an infringement, shall be authorised to continue pursuit in the territory of another Member State without prior authorisation where, given the particular urgency of the situation, it was not possible to notify the competent authorities of the other Member State prior to entry into that territory or where these authorities have been unable to reach the scene in time to take the pursuit.

The pursuing officers shall, not later than when they cross the border, contact the competent authorities of the Member State in whose territory the pursuit is to take place. The pursuit shall cease as soon as the Member State in whose territory the pursuit is taking place so requests. At the request of the pursuing officers, the competent authorities of the said Member State shall challenge the pursued person so as to establish his identity or to arrest him. Member States shall inform the depositary of the pursuing officers to whom this provision applies; the depositary shall inform the other Member States.

2. The pursuit shall be carried out in accordance with the following procedures, defined by the declaration provided for in paragraph 6:

(a) the pursuing officers shall not have the right to apprehend;

(b) however, if no request to cease the pursuit is made and if the competent authorities of the Member State in whose territory the pursuit is taking place are unable to intervene quickly enough, the pursuing officers may apprehend the person pursued until the officers of the said Member State, who must be informed without delay, are able to establish his identity or arrest him.

3. Pursuit shall be carried out in accordance with paragraphs 1 and 2 in one of the following ways as defined by the declaration provided for in paragraph 6:

(a) in an area or during a period, as from the crossing of the border, to be established in the declaration;

(b) without limit in space or time.

4. Pursuit shall be subject to the following general conditions:

(a) the pursuing officers shall comply with the provisions of this Article and with the law of the Member State in whose territory they are operating; they shall obey the instructions of the competent authorities of the said Member State;

(b) when the pursuit takes place on the sea, it shall, where it extends to the high sea or the exclusive economic zone, be carried out in conformity with the international law of the sea as reflected in the United Nations Convention on the Law of the Sea, and, when it takes place in the territory of another Member State, it shall be carried out in accordance with the provisions of this Article;

(c) entry into private homes and places not accessible to the public shall be prohibited;

(d) the pursuing officers shall be easily identifiable, either by their uniform or an armband or by means of accessories fitted to their means of transport; the use of civilian clothes combined with the use of unmarked means of transport without the aforementioned identification is prohibited; the pursuing officers shall at all times be able to prove that they are acting in an official capacity;

(e) the pursuing officers may carry their service weapons, save (i) where the requested Member State has made a general declaration that weapons may never be carried into its territory or (ii) where specifically decided otherwise by the requested Member State. When officers of another Member State are permitted to carry their service weapons, their use shall be prohibited save in cases of legitimate self-defence;

(f) once the pursued person has been apprehended as provided for in paragraph 2(b), for the purpose of bringing him before the competent authorities of the Member State in whose territory the pursuit took place he may be subjected only to a security search; handcuffs may be used during his transfer; objects carried by the pursued person may be seized;

(g) after each operation mentioned in paragraphs 1, 2 and 3, the pursuing officers shall present themselves before the competent authorities of the Member State in whose territory they were operating and shall give an account of their mission; at the request of those authorities, they must remain at their disposal until the circumstances of their action have been adequately elucidated; this condition shall apply even where the pursuit has not resulted in the arrest of the pursued person;

(h) the authorities of the Member State from which the pursuing officers have come shall, when requested by the authorities of the Member State in whose territory the pursuit took place, assist the enquiry subsequent to the operation in which they took part, including legal proceedings.

5. A person who, following the action provided for in paragraph 2, has been arrested by the competent authorities of the Member State in whose territory the pursuit took place may, whatever his nationality, be

held for questioning. The relevant rules of national law shall apply *mutatis mutandis*.

If the person is not a national of the Member State in whose territory he was arrested, he shall be released no later than six hours after his arrest, not including the hours between midnight and 9 a.m., unless the competent authorities of the said Member State have previously received a request for his provisional arrest for the purposes of extradition in any form.

6. On signing this convention, each Member State shall make a declaration in which it shall define, on the basis of paragraphs 2, 3 and 4, the procedures for implementing pursuit in its territory.

A Member State may at any time replace its declaration by another declaration, provided the latter does not restrict the scope of the former.

Each declaration shall be made after consultations with each of the Member States concerned and with a view to obtaining equivalent arrangements in those States.

7. Member States may, on a bilateral basis, extend the scope of paragraph 1 and adopt additional provisions in implementation of this Article.

8. When depositing its instruments of adoption of this Convention, a Member State may declare that it is not bound by this Article or by part thereof. Such declaration may be withdrawn at any time.

Article 21

Cross-border surveillance

1. Officers of the customs administration of one of the Member States who are keeping under observation in their country persons in respect of whom there are serious grounds for believing that they are involved in one of the infringements referred to in Article 19(2) shall be authorised to continue their observation in the territory of another Member State where the latter has authorised cross-border observation in response to a request for assistance which has previously been submitted. Conditions may be attached to the authorisation.

Member States shall inform the depositary of the officers to whom this provision applies; the depositary shall inform the other Member States.

On request, the observation shall be entrusted to officers of the Member State in whose territory it is carried out.

The request referred to in the first subparagraph shall be sent to an authority designated by each of the Member States empowered to grant the requested authorisation or pass on the request.

Member States shall inform the depositary of the authority designated for this purpose; the depositary shall inform the other Member States.

2. Where, for particularly urgent reasons, prior authorisation of the other Member State cannot be requested, the officers conducting the observation shall be authorised to continue beyond the border the observation of persons in respect of whom there are serious grounds for believing that they are involved in one of the infringements referred to in Article 19(2), provided that the following conditions are met:

(a) the competent authorities of the Member State in whose territory the observation is to be continued shall be notified immediately of the crossing of the border, during the observation;

(b) a request submitted in accordance with paragraph 1 and outlining the grounds for crossing the border without prior authorisation shall be submitted without delay.

Observation shall cease as soon as the Member State in whose territory it is taking place so requests, following the notification referred to in (a) or the request referred to in (b), or where authorisation has not been obtained five hours after the border was crossed.

3. The observation referred to in paragraph 1 and 2 shall be carried out only under the following general conditions:

(a) the officers conducting the observation shall comply with the provisions of this Article and with the law of the Member State in whose territory they are operating; they must obey the instructions of the competent authorities of the said Member State;

(b) except in the situations provided for in paragraph 2, the officers shall, during the observation, carry a document certifying that authorisation has been granted;

(c) the officers conducting the observation shall be able at all times to provide proof that they are acting in an official capacity;

(d) the officers conducting the observation may carry their service weapons during the observation save (i) where the requested Member State has made a general declaration that weapons may never be carried into its territory or (ii) where specifically decided otherwise by the requested Member State. When officers of another Member State are permitted to carry their service weapons, their use shall be prohibited save in cases of legitimate self-defence;

(e) entry into private homes and places not accessible to the public shall be prohibited;

(f) the officers conducting the observation may neither challenge nor arrest the person under observation;

(g) all operations shall be the subject of a report to the authorities of the Member State in whose territory they took place; the officers conducting the observation may be required to appear in person;

(h) the authorities of the Member State from which the observing officers have come shall, when requested by the authorities of the Member State in whose territory the observation took place, assist the enquiry subsequent to the operation in which they took part, including legal proceedings.

4. The Member States may, at bilateral level, extend the scope of this Article and adopt additional measures in implementation thereof.

5. When depositing its instruments of adoption of

this Convention, a Member State may declare that it is not bound by this Article or by part thereof. Such declaration may be withdrawn at any time.

Article 22

Controlled delivery

1. Each Member State shall undertake to ensure that, at the request of another Member State, controlled deliveries may be permitted on its territory in the framework of criminal investigations into extraditable offences.

2. The decision to carry out controlled deliveries shall be taken in each individual case by the competent authorities of the requested Member State, with due regard for the national law of that State.

3. Controlled deliveries shall take place in accordance with the procedures of the requested Member State. Competence to act and to direct operations shall lie with the competent authorities of that Member State.

The requested authority shall take over control of the delivery when the goods cross the border or at an agreed hand-over point in order to avoid any interruption of surveillance. During the rest of the journey it shall ensure that the goods are kept permanently under surveillance in such a way that at any time it has the possibility of arresting the perpetrators and seizing the goods.

4. Consignments the controlled delivery of which is agreed to may, with the consent of the Member States concerned, be intercepted and allowed to continue with the initial contents intact or removed or replaced in whole or in part.

Article 23

Covert investigations

1. At the request of the applicant authority, the requested authority may authorise officers of the customs administration of the requesting Member State or officers acting on behalf of such administration operating under cover of a false identity (covert investigators) to operate on the territory of the requested Member State. The applicant authority shall make the request only where it would be extremely difficult to elucidate the facts without recourse to the proposed investigative measures. The officers in question shall be authorised in the course of their activities to collect information and make contact with subjects or other persons associated with them.

2. Covert investigations in the requested Member State shall have a limited duration. The preparation and supervision of the investigations shall take place in close cooperation between the relevant authorities of the requested and applicant Member States.

3. The conditions under which a covert investigation is allowed, as well as the conditions under which it is carried out, shall be determined by the requested authority in accordance with its national law. If, in the course of a covert investigation, information is acquired in relation to an infringement other than that covered by the original request, then the conditions concerning the use to which such information may be put shall also be determined by the requested authority in accordance with its national law.

4. The requested authority shall provide the necessary manpower and technical support. It shall take measures to protect the officers referred to in paragraph 1, while they are active in the requested Member State.

5. When depositing its instruments of adoption of this Convention, a Member State may declare that it is not bound by this Article or part thereof. Such declaration may be withdrawn at any time.

Article 24

Joint special investigation teams

1. By mutual agreement, the authorities of several Member States may set up a joint special investigation team based in a Member State and comprising officers with the relevant specialisations.

The joint special investigation team shall have the following tasks:
- implementation of difficult and demanding investigations of specific infringements, requiring simultaneous, coordinated action in the Member States concerned,
- coordination of joint activities to prevent and detect particular types of infringement and obtain information on the persons involved, their associates and the methods used.

2. Joint special investigation teams shall operate under the following general conditions:
(a) they shall be set up only for a specific purpose and for a limited period;
(b) an officer from the Member State in which the team's activities take place shall head the team;
(c) the participating officers shall be bound by the law of the Member State in whose territory the team's activities take place;
(d) the Member State in which the team's activities take place shall make the necessary organizational arrangements for the team to operate.

3. Membership of the team shall not bestow on officers any powers of intervention in the territory of another Member State.

TITLE V

DATA PROTECTION

Article 25

Data protection for the exchange of data

1. When information is exchanged, the customs administrations shall take into account in each specific case the requirements for the protection of personal data. They shall respect the relevant provisions of the Convention of the Council of Europe

of 28 January 1981 for the protection of individuals with regard to automatic processing of personal data. In the interest of data protection, a Member State may, in accordance with paragraph 2, impose conditions concerning the processing of personal data by another Member State to which such personal data may be passed.

2. Without prejudice to the provisions of the Convention concerning the use of information technology for customs purposes, the following provisions shall apply to personal data which are communicated pursuant to the application of this Convention:

(a) processing of the personal data by the recipient authority shall be authorised only for the purpose referred to in Article 1(1). That authority may forward them, without prior consent from the Member State supplying them, to its customs administrations, its investigative authorities and its judicial bodies to enable them to prosecute and punish infringements within the meaning of Article 4(3). In all other cases of data transmission, theconsent of the Member State which supplied the information is necessary;

(b) the authority of the Member State which communicates data shall ensure that they are accurate and up-to-date. If it emerges that inaccurate data have been communicated or data have been communicated which should not have been communicated or that lawfully communicated data are required at a later stage to be erased in accordance with the law of the communicating Member State, the recipient authority shall be immediately informed thereof. It shall be obliged to correct such data or have them erased. If the recipient authority has reason to believe that communicated data are inaccurate or should be erased, it shall inform the communicating Member State;

(c) in cases where communicated data should, according to the law of the communicating Member State, be erased or amended, the persons concerned must be given the effective right to correct the data;

(d) the forwarding and receipt of exchanged data shall be recorded by the authorities concerned;

(e) if so requested, the communicating and recipient authorities shall inform the person concerned, at that person's request, of the personal data communicated and the use to which they are to be put. There is no obligation to provide the information if it is found, on consideration of the matter, that the importance to the public of the information being withheld outweighs the importance to the person concerned of receiving it. Moreover, the right of the person concerned to receive information about the personal data communicated shall be determined in accordance with the national laws, regulations and procedures of the Member State in whose territory the information is requested. Before any decision is taken on providing information, the communicating authority shall be given the opportunity of stating its position;

(f) Member States shall be liable, in accordance with their own laws, regulations and procedures, for injury caused to a person through the processing of data communicated in the Member State concerned. This shall also be the case where the injury was caused by the communication of inaccurate data or the fact that the communicating authority communicated data in violation of the Convention;

(g) the data communicated shall be kept for a period not exceeding that necessary for the purposes for which they were communicated. The need to keep them shall be examined at the appropriate moment by the Member State concerned;

(h) in any event, the data shall enjoy at least the same protection as is given to similar data in the Member State which received them;

(i) every Member State shall take the appropriate measures to ensure compliance with this Article by the application of effective controls. Every Member State may assign the task of control to the national supervisory authority mentioned in Article 17 of the Convention concerning the use of information technology for customs purposes.

3. For the purposes of this Article, 'the processing of personal data' shall be understood in accordance with the definition in Article 2(b) of Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data ([1]).

TITLE VI

INTERPRETATION OF THE CONVENTION

Article 26

Court of Justice

1. The Court of Justice of the European Communities shall have jurisdiction to rule on any dispute between Member States regarding the interpretation or the application of this Convention whenever it has proved impossible for the dispute to be settled by the Council within six months of its being referred to the Council by one of its members.

2. The Court of Justice of the European Communities shall have jurisdiction to rule on any dispute between Member States and the Commission concerning the interpretation or application of this Convention which it has proved impossible to settle through negotiation. The dispute may be submitted to the Court of Justice after the expiry of a period of six months from the data on which one of the parties notified the other of the existence of a dispute.

3. The Court of Justice shall have jurisdiction, subject to the conditions laid down in paragraphs 4 to 7, to give preliminary rulings on the interpretation of this Convention.

([1]) OJ L 281, 23. 11. 1995, p. 31.

4. By a declaration made at the time of the signing of this Convention or at any time thereafter, any Member State shall be able to accept the jurisdiction of the Court of Justice of the European Communities to give preliminary rulings on the interpretation of this Convention as specified in either paragraph 5(a) or (b).

5. A Member State which has made a declaration pursuant to paragraph 4 shall specify that either:

(a) any court or tribunal of that State against whose decisions there is no judicial remedy under national law may request the Court of Justice of the European Communities to give a preliminary ruling on a question raised in a case pending before it and concerning the interpretation of this Convention if that court or tribunal considers that a decision on the question is necessary to enable it to give judgement, or

(b) any court or tribunal of that State may request the Court of Justice of the European Communities to give a preliminary ruling on a question raised in a case pending before it and concerning the interpretation of this Convention if that court or tribunal considers that a decision on the question is necessary to enable it to give judgment.

6. The Protocol on the Statute of the Court of Justice of the European Communities and the Rules of Procedure of that Court of Justice shall apply.

7. Any Member State, whether or not it has made a declaration pursuant to paragraph 4, shall be entitled to submit statements of case or written observations to the Court in cases which arise under paragraph 5.

8. The Court of Justice shall not have jurisdiction to check the validity or proportionality of operations carried out by competent law enforcement agencies under this Convention nor to rule on the exercise of responsibilities which devolve upon Member States for maintaining law and order and for safeguarding internal security.

TITLE VII

IMPLEMENTATION AND FINAL PROVISIONS

Article 27

Confidentiality

The customs administrations shall take account, in each specific case of exchange of information, of the requirements of investigation secrecy. To that end, a Member State may impose conditions covering the use of information by another Member State to which that information may be passed.

Article 28

Exemptions from the obligation to provide assistance

1. This Convention shall not oblige the authorities of Member States to provide mutual assistance where such assistance would be likely to harm the public policy or other essential interests of the State concerned, particularly in the field of data protection, or where the scope of the action requested, in particular in the context of the special forms of cooperation provided for in Title IV, is obviously disproportionate to the seriousness of the presumed infringement. In such cases, assistance may be refused in whole or in part or made subject to compliance with certain conditions.

2. Reasons must be given for any refusal to provide assistance.

Article 29

Expenses

1. Member States shall normally waive all claims for reimbursement of costs incurred in the implementation of this Convention, with the exception of expenses for fees paid to experts.

2. If expenses of a substantial and extraordinary nature are, or will be, required to execute the request, the customs administrations involved shall consult to determine the terms and conditions under which a request shall be executed as well as the manner in which the costs shall be borne.

Article 30

Reservations

1. Save as provided in Article 20(8), Article 21(5) and Article 23(5), this Convention shall not be the subject of any reservations.

2. Member States which have already established agreements between them covering matters regulated in Title IV of this Convention may make reservations pursuant to paragraph 1 only in so far as such reservations do not affect their obligations under such agreements.

3. Accordingly, the obligations arising out of the provisions of the Convention of 19 June 1990 implementing the Schengen Agreement of 14 June 1985 on the gradual abolition of checks at their common borders which provide for closer cooperation shall not be affected by this Convention in the context of relations between the Member States which are bound by those provisions.

Article 31

Territorial application

1. This Convention shall apply to the territories of the Member States as referred to in Article 3(1) of Council Regulation (EEC) No 2913/92 of 12 October 1992 establishing the Community Customs Code [2], as revised by the Act concerning the conditions of accession of the Republic of Austria, the Republic of Finland and the Kingdom of Sweden and the adjustments to the Treaties on which the European

[2] OJ L 302, 19. 10. 1992, p. 2.

Union is founded ([3]) and in Regulation (EC) No 82/97 of the European Parliament and of the Council of 19 December 1996 ([4]), including, for the Federal Republic of Germany, the Island of Heligoland and the territory of Büsingen (within the framework of and pursuant to the Treaty of 23 November 1964 between the Federal Republic of Germany and the Swiss Confederation on the inclusion of the commune of Büsingen am Hochrhein in the customs territory of the Swiss Confederation, or the current version thereof) and, for the Italian Republic, the municipalities of Livigno and Campione d'Italia, and to the territorial waters, the inland maritime waters and the airspace of the territories of the Member States.

2. The Council, acting unanimously by the procedure provided for in Title VI of the Treaty on European Union, may adapt paragraph 1 to any amendment of the provisions of Community law referred to therein.

Article 32

Entry into force

1. This Convention shall be subject to adoption by the Member States in accordance with their respective constitutional requirements.

2. Member States shall notify the depositary of the completion of the constitutional procedures for the adoption of this Convention.

3. This convention shall enter into force 90 days after the notification referred to in paragraph 2 by the State, Member of the European Union at the time of adoption by the Council of the Act drawing up this Convention, which is last to complete that formality.

4. Until this Convention enters into force, any Member State may, when giving the notification referred to in paragraph 2, or at any other later time, declare that as far as it is concerned this Convention, with the exception of Article 23 thereof, shall apply to its relations with Member States that have made the same declaration. Such declarations shall take effect 90 days after the date of deposit thereof.

5. This Convention shall apply only to requests submitted after the date on which it enters into force or is applied as between the requested Member State and the applicant Member State.

6. On the date of entry into force of this Convention, the Convention on the provision of mutual assistance between customs administrations of 7 September 1967 shall be repealed.

Article 33

Accession

1. This Convention shall be open to accession by any State that becomes a Member State of the European Union.

([3]) OJ L 1, 1. 1. 1995, p. 181.
([4]) OJ L 17, 21. 1. 1997, p. 2.

2. The text of the Convention in the language of the acceding Member State, as drawn up by the Council of the European Union, shall be authentic.

3. The instruments of accession shall be deposited with the depositary.

4. This Convention shall come into force with respect to any State that accedes to it 90 days after the deposit of its instrument of accession or on the date of entry into force of the Convention if it has not already entered into force upon expiry of the said period of 90 days.

5. Where this Convention has not yet entered into force at the time of the deposit of their instrument of accession, Article 32(4) shall apply to acceding Member States.

Article 34

Amendments

1. Amendments to this Convention may be proposed by any Member State that is a High Contracting Party. Any proposed amendment shall be sent to the depositary, who shall communicate it to the Council and the Commission.

2. Without prejudice to Article 31(2), the amendments to the Convention shall be adopted by the Council, which shall recommend them to the Member States for adoption in accordance with their respective constitutional requirements.

3. Amendments adopted in accordance with paragraph 2 shall come into force in accordance with Article 32(3).

Article 35

Depositary

1. The Secretary-General of the Council of the European Union shall act as depositary of this Convention.

2. The depositary shall publish in the *Official Journal of the European Communities* information on the progress of adoptions and accessions, implementation, declarations and reservations, and also any other notification concerning this Convention.

Done at Brussels on the eighteenth day of December in the year one thousand nine hundred and ninety-seven in a single original, in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

En fe de lo cual los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Convenio.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die unterzeichneten

Bevollmächtigten ihre Unterschrift unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σε πίστωση τον ανωτέρω, οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι εθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσαπαρούσα σύμβαση.

In witness whereof, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.

En foi de quoi, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas de la présente convention.

Dá Fhianú sin, chuir la Lánchumhachtaigh thíos-sínithe a lámh leis an gCoinbhinsiún seo.

In fede di che, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto le loro firme in calce alla presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze Overeenkomst hebben gesteld.

Em fédo que, os plenipotenciários abaixo-assinados apuseram as suas assinaturas no final da presente Convenção.

Tämän vakuudeksi alla mainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän yleissopimuksen.

Till bekräftelse härav har undertecknade befullmäktigade ombud undertecknat denna konvention.

Hecho en Bruselas, el dieciocho de diciembre de mil novecientos noventa y siete, en un ejemplar único, en lenguas alemana, danesa, española, finesa, francesa, griega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa y sueca, cuyos textos son igualmente auténticos y que será depositado en los archivos de la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea.

Udfærdiget i Bruxelles, den attende december nitten hundrede og syvoghalvfems, i ét eksemplar på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, irsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed; de deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union.

Geschehen zu Brüssel am achtzehnten Dezember neunzehnhundertsiebenundneunzig in einer Urschrift in dänischer, deutscher, englischer, finnischer, französischer, griechischer, irischer, italienischer, niederländischer, portugiesischer, schwedischer und spanischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist; die Urschrift wird im Archiv des Generalsekretariats des Rates der Europäischen Union hinterlegt.

Έγινε οτις Βρυξέλλες, στις δεκαοκτώ Δεκεμβρίου χίλια εννιακόσια ενενήντα επτά, σε ενα μόνο αντίτυπο στήν αγγλική, γαλλική, γερμανική], δανική, ελληνική, ιρλανδική], ισπανική], ιταλική], ολλανδική], πορτογαλική, σουήδική και φινλανδική γλώσσα· κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό και κατατίθεται στα αρχεία τής Γενικής Γραμματείας του Συμβουλίου τής Ευρωπαϊκής Ένώσής.

Fait à Bruxelles, le dix-huit décembre mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept, en un exemplaire unique, en langues allemande, anglaise, danoise, espagnole, finnoise, française, grecque, irlandaise, italienne, néerlandaise, portugaise et suédoise, chaque texte faisant également foi, exemplaire qui est déposé dans les archives du Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil ar an ochtú lá déag de Nollaig sa bhliain míle naoi gcéad nócha a seacht, i scríbhinn bhunaidh amháin sa Bhéarla, sa Danmhairgis, san Fhionlainnis, sa Fhraincis, sa Ghaeilge, sa Ghearmáinis, sa Ghréigis, san Iodáilis, san Ollainnis, sa Phortaingéilis, sa Spáinnis agus sa tSualainnis agus comhúdarás ag na téacsanna i ngach ceann de na teangacha sin; déanfar an scríbhinn bhunaidh sin a thaisceadh i gcartlann Ardrúnaíocht Chomhairle an Aontais Eorpaigh.

Fatto a Bruxelles, addì diciotto dicembre millenovecentonovantasette, in un unico esemplare, in lingua danese, finlandese, francese, greca, inglese, irlandese, italiana, portoghese, spagnola, svedese e tedesca, ciascun testo facente ugualmente fede, e depositato negli archivi del Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea.

Gedaan te Brussel, de achttiende december negentienhonderd zevenennegentig, in één exemplaar, in de Deense, de Duitse, de Engelse, de Finse, de Franse, de Griekse, de Ierse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese, de Spaanse en de Zweedse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek, dat wordt neergelegd in het archief van het Secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie.

Feito em Bruxelas, em dezoito de Dezembro de mil novecentos e noventa e sete em exemplar único, nas línguas alemã, dinamarquesa, espanhola, finlandesa, francesa, grega, inglesa, irlandesa, italiana, neerlandesa, portuguesa e sueca, fazendo igualmente fétodos os textos, depositado nos archivos do Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia.

Tehty Brysselissä kahdeksantenatoista päivänä joulukuuta vuonna tuhatyhdeksänsataayhdeksänkymmentäseitsemän englannin, espanjan, hollannin, iirin, italian, kreikan, portugalin, ranskan, ruotsin, saksan, suomen ja tanskan kielellä yhtenä alkuperäiskappaleena, joka talletetaan Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön arkistoon ja jonka jokainen teksti on yhtä todistusvoimainen.

Som skedde i Bryssel den artonde december nittonhundranittiosju i ett enda exemplar på danska, engelska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, nederländska, portugisiska, spanska, svenska och tyska språken, vilka samtliga texter är lika giltiga, vilket skall deponeras I arkivet vid generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd.

Pour le gouvernement du royaume de Belgique

Voor de Regering van het Koninkrijk België

Für die Regierung des Königreichs Belgien

For regeringen for Kongeriget Danmark

Für die Regierung der Bundesrepublik Deutschland

Για την κυβερνηση Ελληνικης Δημοκρατίας

Por el Gobierno del Reino de España

Pour le gouvernement de la République française

Thar ceann Rialtas na hÉireann

For the Government of Ireland

Per il governo della Repubblica italiana

Pour le gouvernement du grand-duché de Luxembourg

Voor de regering van het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Regierung der Republik Österreich

Pelo Governo da República Portuguesa

Suomen hallituksen puolesta

På finska regeringens vägnar

På Konungariket Sveriges vägnar

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ANNEX

DECLARATIONS TO BE ANNEXED TO THE CONVENTION AND PUBLISHED IN THE OFFICIAL JOURNAL

1. Re *Articles 1(1) and 28*

With reference to the exceptions to the obligation to provide assistance under Article 28 of the Convention, Italy declares that the execution of mutual assistance requests, on the basis of the Convention, concerning infringements which under Italian law are not infringements of national or community customs provisions, may – for reasons relating to the subdivision of competence among domestic authorities in prevention and prosecution of crimes – harm the public policy or other national essential interests.

2. Re *Articles 1(2) and 3(2)*

Denmark and Finland declare that they interpret the term 'judicial authorities' or 'judicial authority' in Articles 1(2) and 3(2) of the Convention in the sense of their declarations made pursuant to Article 24 of the European Convention on mutual assistance in criminal matters, signed in Strasbourg on 20 April 1959.

3. Re *Article 4(3) second indent*

Denmark declares, as far as it is concerned, that Article 4(3), second indent, covers only actions by which a person participates in the commission by a group of people, acting toward a common goal, of one or more of the infringements concerned, including situations where the person concerned does not take part in the actual commission of the offence or offences in question; such participation must be based on knowledge of the purpose and general criminal activities of the group, or on knowledge of the group's intention to commit the offence(s) in question.

4. Re *Article 4(3), third indent*

Denmark declares, as far as it is concerned, that Article 4(3), third indent, applies only to the predicate offences in respect of which at any time receiving stolen goods is punishable under Danish law, including Section 191a of the Danish criminal Code on receiving stolen drugs and Section 284 of the Criminal Code on receiving goods in connection with smuggling of a particularly aggravated nature.

5. Re *Article 6(4)*

Denmark, Finland and Sweden declare that the liaison officers referred to in Article 6(4) may also represent the interests of Norway and Iceland or vice versa. The five Nordic countries have since 1982 had an arrangement whereby the stationed liaison officers from one of the countries involved also represent the other Nordic countries. This arrangement was made in order to strengthen the fight against drug trafficking and to limit the economic burden imposed on individual countries by the stationing of the liaison officers. Denmark, Finland and Sweden attach great importance to the continuation of this arrangement, which operates well.

6. Re *Article 20(8)*

Denmark declares that it accepts the provisions of Article 20, subject to the following conditions: In case of a hot pursuit exercised by the customs authorities of another Member State at sea or through the air, such pursuit may be extended to Danish territory, including Danish territorial waters and the airspace above Danish territory and territorial waters, only if the competent Danish authorities have received prior notice thereof.

7. Re *Article 21(5)*

Denmark declares that it accepts the provisions of Article 21, subject to the following conditions:

Cross-border surveillance without prior authorisation may be carried out only in accordance with Article 21(2) and (3) if there are serious grounds for believing that the persons under observation are involved in one of the infringements referred to in Article 19(2) which could give rise to extradition.

8. Re *Article 25(2)(i)*

Member States undertake to keep each other informed in the Council on measures taken to ensure that the commitments referred to in point (i) are observed.

9. *Declaration made pursuant to Article 26(4)*

At the time of the signing of this Convention, the following declared that they accepted the jurisdiction of the Court of Justice in accordance with the procedures laid down in Article 26(5):

– Ireland in accordance with the procedures laid down in Article 26(5)(a),
– the Federal Republic of Germany, the Hellenic Republic, the Italian Republic and the Republic of Austria in accordance with the procedures laid down in Article 26(5)(b).

DECLARATION

The Federal Republic of Germany, the Italian Republic and the Republic of Austria, reserve the right to make provision in their national law to the effect that, where a question relating to the interpretation of the Convention on mutual assistance and cooperation between customs administrations is raised in a case pending before a national court or tribunal against whose decision there is no judicial remedy under national law, that court or tribunal will be required to refer the matter to the Court of Justice of the European Communities.

1) OJ L 281, 23. 11. 1995, str. 31.

2) OJ L 302, 19. 10. 1992, s. 2.

3) OJ L 1, 1. 1. 1995, s. 181.

4) OJ L 17, 21. 1. 1997, s. 2.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.